

Rabbi Akiva's Sukkah

Dated: 26 January 2026
No copyright is sought.

An online working version is at: <https://sukkah.org>

According to the Gemara the Rabbanan maintain that a sukkah is a דירת עראי. There are many contextual indications to this fact within Masechet Sukkah. However, one of the most pointed statements regarding this is in Yoma 10b where it directly states: ורבנן סוכה דירת עראי בעינן. לטעמייהו, דאמרי: סוכה דירת עראי. This being the case, how did the Rabbanan maintain their opinion that a sukkah is a דירת עראי in opposition to Rabbi Yehuda, when Rabbi Yehuda brings a מעשה on Sukkah 2b regarding Queen Helene's sukkah that was over 20 amos high and the Elders were silent, as the Baraisa states: סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה — פסולה ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה. אמר רבי יהודה: מעשה בהילני המלכה בלוד שהיתה סוכתה גבוהה מעשרים אמה, והיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם ולא אמרו לה דבר.

Therefore, if the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי are assumed to be the opinion of Tanna Kamma of Masechet Sukkah, Mishna 2a, which states that a sukkah above 20 amos is invalid, what logical defense did they employ to avoid refutation by Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah that was over 20 amos high and the Elders were silent?

This d'var Torah attempts to provide an answer to the above question by:

- Illustrating Rabbi Yehuda's opinion of קבע in Mishna 2a and on daf 7b, as meaning that a sukkah can be higher than 20 amos in height **or** greater than 4x4 amos in length and width in accordance with the Meiri.
- Explaining how the three dictums in the name of Rav on 2b regarding the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos are not contradictions but represent multiple opinions of Tannaim which were accurately transmitted by Rav to R' Yoshiyah, Rav Huna, and Rav Chanan bar Rabbah.
- Explaining the source and reason behind Rav Chanan bar Rabbah's dictum in the name of Rav on 2b, that states that the dispute with Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos is at ראשו ורובו ושולחנו.
- Explaining how the seemingly abrupt transition from the Baraisa of Queen Helene's sukkah to Rav Shmuel bar Yitzchak stating the halacha for a minimum size sukkah are not separate topics but related.
- Redefining the concept of a דירת עראי.
- Extrapolating a more complete understanding from the language of the Gemara.

Table of Contents

The Gemara

Masechet Sukkah daf 2a through 3b.	10
---	----

Chapter 1 - Questions and Answers on Masechet Sukkah

1. What is the overall structural approach of the Gemara in seeking to understand the individual statements of Masechet Sukkah, Mishna 2a?	16
2. What is the purpose of the Gemara when it begins by asking what is unique about a sukkah whose s'chach is higher than 20 amos compared to a mavoi whose korah is higher than 20 amos?	17
3. What is the definition of a דירת עראי?	20
4. Does Rabbi Yehuda allow a sukkah to be built 20 amos or less in height?	25
5. Rabbi Yehuda allows a sukkah to be higher than 20 amos because he holds that a sukkah is a דירת קבע, but what is his קבע requirement without which a sukkah would be invalid if he at the same time holds that a sukkah can also be built 20 amos or lower in height?	27
6. Why does Rav Huna in the name of Rav state that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos is at exactly 4×4 amos rather than 4×4 amos and less?	29

7. In the name of Rav, Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah argue over a matter of length on 2b, but what is the source of their dispute?	31
8. Why does the Gemara state on 2b that Rav Chanan bar Rabbah's opinion in the name of Rav is not like one of the three Amoraim?	34
9. If Rav Chanan bar Rabbah agrees with R' Yoshiyah that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, why does the Gemara on 2b state that R' Yoshiyah disagrees with Rav Chanan bar Rabbah because he gives a measurement of length?	35
10. Other than R' Yoshiyah, how do any of the opinions accomplish equal or greater shade at the floor of the sukkah in accordance with Gemara 22b and Mishna 2a in a sukkah above 20 amos in height?	37
11. What is Rabbi Yehuda's opinion regarding the minimum amount of shade time when he allows a sukkah to be as high as 40 or 50 amos?	38
12. Why is there no transition from Rabbi Yehuda's Baraisa of Queen Helene's sukkah on 3a to Rav Shmuel bar Yitzchak stating the halacha of a minimum size sukkah?	39
13. What is the meaning and significance of Rav Nachman bar Yitzchak's challenge to Rav Shmuel bar Yitzchak?	42
14. How do we know that the Gemara concluded that Beis Shammai and Beis Hillel are in fact arguing in a small sukkah over a דאורייתא requirement as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע?	43
15. What is the source of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel regarding the minimum size of a sukkah?	45

16. Since the Gemara proves that Beis Shammai and Beis Hillel do argue in a small sukkah over a דאורייתא, and not like Rav Nachman bar Yitzchak suggested over a דרבנן, what then is the driving essence of Beis Shammai and Beis Hillel's argument in a large sukkah at the conclusion of the Gemara's discussion on 3a?
..... 47
17. After discussing the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel, why does the Gemara ask the reader on 3a to identify the author of the Baraisa on 3b regarding a house that is less than 4×4 amos?
..... 49
18. What are the logical consequences of the Gemara revealing on 3b that the Rabbanan maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel as described on 3a, when the Gemara interprets the Baraisa regarding a house that is less than 4×4 amos according to the Rabbanan's perspective?
..... 52

A Preemptive Reply

19. Why not employ the solution offered by the ריטבא and תוספות רי"ד who suggest conceptualizing Queen Helene's sukkah as being comprised of two sections with differing heights in order to explain how the Rabbanan maintained their opinion that a sukkah is a דירת עראי?
..... 58
20. If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי allow a sukkah to be above 20 amos why does the Gemara on 3b discuss the need to reduce its size with various materials implying that a sukkah above 20 amos is invalid?
..... 62
21. If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי permit a sukkah to be built above 20 amos, why does the Gemara state on 4a that a sukkah whose s'chach provides shade from above 20 amos is invalid?
..... 63

22. If so, what is the dispute between the Tanna Kamma and Rebbi Yehuda according to the Babylonian Sages regarding a sukkah atop another sukkah in Mishna 9b?	64
--	----

(פשוט)

Chapter 2 – The Inner Meaning of a Sukkah

1. What is the Gemara's purpose in juxtaposing the opinion of Rebbe, who holds that a sukkah is a דירת קבע, and the Rabbanan, who hold that a sukkah is a דירת עראי, when explaining the details of the Baraisa on 3b regarding the laws of a house that is less than 4x4 amos?	67
2. What is the consequence of separating the dimensions of length and width from the dimension of height?	72
3. How does the Gemara's explanation of the Baraisa on 3b regarding a house that is less than 4x4 amos relate to Shabbos?	74
4. The Gemara asked the reader on Sukkah 3b, who is the author of the Baraisa regarding the laws of a house which is less than 4x4 amos?	77

Chapter 3 – Rescuing יריחו from רחב

1. Selected Torah Sources for Meditation.	79
2. The Perception of Reality.	80

The Gemara

Chapter 1

Questions and Answers on
Masechet Sukkah

The Gemara begins examining Mishna 2a **by comparing the רישא** of our Mishna to the רישא of the Mishna in Eruvin 2a. As such, a continuous thread of logical thought unfolds from Sukkah 2a through 6b to methodically proceed through all the factors that affect the limitations and calculations of the height of s'chach from the floor of a sukkah.

[illegible]

16 | Page

In quoting **only the רישא** of the Mishna in Eruvin 2a, the Gemara asks two different questions on Sukkah 2a: מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה. ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא. Why is one question insufficient that the Gemara needed to ask both of these questions?

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכה - ורבי יהודה מכשיר : בגמרא תפרש פלגותיה : ושליטה גבוהה עשרה : בגמרא תפרש עשרה : שלם דפסת : נמי בגמרא יליף לה : ושחמה מרובה מלחה : החושש בטל ברוב והרי הוא כמו שאט ועל שם הסך קרייה סוכה : **גמ'** מבי שהא גבוה : מבי שהא סחוס משלם תורה אור

לדנין ורשאי פתוח לרשות הרבים ולצירות פתוחות לו ויולאות וכו' ורשות הרבים הרי הוא רשות היחיד לבני חצירות ואסרו חכמים להאיל מרשותו לרשות חצירו בלא עירוב שהצירות כל אחת רשות לעצמה והציר רשות לטול והציר בו שיתוף להשחק כל החצירות כפת או ציין ולהניח השיתוף בלחם מן החצירות ולפי שאין לו מחיצה רבית וקצוב הוא להיות דומה לרשות הרבים הרבים הכר כדלמא פתוח לרשות הרבים או לזו וזקף או קירה מכותל לטול ולח גבוה הקדוק מעשרים אמה : ימעט : ויפיל : חט לרץ : והסח תפרש עשרה : סוכה מדאורייתא דעשרים אמה דילה ולפיכך מדאורייתא וקדוש משמית העשה חלמה שיעורו משני : חגי פסולה : שייך למיחיה בה לשון פסל כולמיה לא נעשה כחורה וסללה : מניו : דטלה מרובין מדאורייתא כגי ליה בשלם מחילת ואלט לרץ לקריו ו' אלא מדרבנן : חגי תקנתא : דלא שון למיחיה בה לשון פסל דמאן ויקב' רבה דאמר קרא 'למען ידעו דורותיכם כי

סוכה - מאי שנה גבי סוכה דחגי פסולה ומאי שנה גבי מבי דחגי תקנתא : והא דלא פריך מאי שנה גבי דחגי פסולה ותקנתא דמין בפרק טולב הגזל (קמן דף ק"ג) או שני ענביו מרובין מעלה פסול ולח ימעט כשר דלא פריך אלא מסיבה ומבי שנים שיה לענין גבוה ושינה לשון משנה ועוד דגבי הדס אלגנרין למיחיה תקנתא דרבי' אמינא כיון "גדולת פסולו דו לית ליה תקנתא :

דאורייתא חגי פסולה : דלי הוה חגי ימעט חיישין דילמא פני חרשין לומר ימעט לכהחלה וירשבו כשרו ודקק בלשון דלמא חגי לרזי וסורא דאורייתא וחגי פסולה חגי' דלא הוי ליגנא מעלה מבי ימעט אבל במבוי דרבנן לא חייס והא ימעט שהא ליגנא מעלה כדלמא כרס פסחא (דף ק"ג) שקים הכתוב כמה חוריות שלא להאיל דבר מגונה מפני ובקשרם לא פירש כי א' נמי יס לומר דלשון ימעט משמע חומרה דרבנן בעלמא ופסולה משמע דאורייתא כדלמא במה מדליקין (בבא דף כג.) דלחמין ר' חמה חרשה שהיהו למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמיה אגב דמן כסוכה קק נמי גבי ד חרשה פסולה אי' ח' הוה חגי ימעט הוה משמע כמיה חרשה מדלקת ויפילנה וזה חוט למאן דלמא דלוקה טעה מעלה וחגי' למיחיה המנה עשה מעלה חיישין דהרשאה

17 | Page

After accepting the uniqueness of a sukkah which allows us to state פסולה, the Gemara then proceeds to address the second question regarding the uniqueness of a מבוי that allows us to **exclusively state a תקנתא**. The Gemara does this by way of first suggesting that perhaps a מבוי is not unique because a person could state a תקנתא for a דאורייתא and say in regard to a sukkah ימעט if the sukkah's s'chach is higher than 20 amos, as the Gemara states: ואיבעית אימא בדאורייתא נמי תני תקנתא.

However, the Gemara explains that even though in general a תקנתא could be given for a דאורייתא, in the specific case of a sukkah whose s'chach is higher than 20 amos, there are numerous details regarding **the lowering of the s'chach** of a sukkah that **prevents** a person from simply stating ימעט as a remedy, מיהו סוכה דנפיש מילתה. Therefore, the answer to the second question is that a mavoi is unique from a sukkah in that it can **exclusively** state a תקנתא regarding its korah which is over 20 amos, because the details involved are not numerous, מבוי דלא נפיש מיליה. Consequently, the korah simply needs to be lowered, ימעט. **This cannot be stated by a sukkah because the details for lowering s'chach are numerous.**

In order to explain how and why the details for lowering s'chach are numerous, the Gemara proceeds with providing the necessary context by first listing the three opinions of the Amoraim regarding the possible sources for 20 amos height limitation of a sukkah. Then it highlights multiple associated dicta in the name of Rav on 2b, each of which would consequently impact the requirements for lowering s'chach in different ways. For instance, R' Yoshiyah said in the name of Rav, that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda is where the walls do not reach the s'chach. Therefore, according to this opinion a sukkah above twenty amos whose walls reach the s'chach is not פסול and it need not be lowered at all. Whereas a sukkah whose walls do not reach the s'chach must be lowered to 20 amos or below. However, according to Rav Huna in the name of Rav, the dispute is at exactly 4×4 amos, which establishes a required shade ratio of 1:5 (length to height). Therefore, if the sukkah is 5×5 amos and the s'chach is at 26 amos in height, it needs to be lowered only 1 amah and not necessarily to 20 amos. In addition, according to this opinion a sukkah of 3×3 amos that is over 20 amos in height, even if it were lowered to 16 amos it would still be פסול. Next, according to Rav Chanan bar Rabbah the dispute is at ראשו ורובו ושולחנו. And as it shall be explained further below, if the sukkah is exactly ראשו ורובו ושולחנו then the sukkah must be lowered to 20 amos or below. However, if the sukkah were larger than ראשו ורובו ושולחנו, depending on its length and width it may or may not need to be lowered.

In addition to understanding the structure and logical flow of the Gemara in this straightforward manner, a proof for this approach to the Gemara can be found in the words of Chazal who stated on 2a, מיהו סוכה דנפיש מיליה. Do not read דנפיש מילתה. Chazal precisely indicated the intent of their words by using the masculine form to ensure that the reader understood that the entire conversation was specifically regarding the numerous

laws for lowering the s'chach (סכך) of a sukkah and not about the entire sukkah (סוכה) structure in general. Therefore, the Gemara is only analyzing the רישא of Mishna 2a for the singular purpose of understanding the limitations and calculations of the height of s'chach from the floor of a sukkah.

עין סינפם
נר מצוה

א מ"י פ"ד מלכות
סוכה בלכה א' סוכה
פס"ן חג משה"ל ח"ה פ"י
חגל ספ"ק ח' :

ב ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

ג ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

ד ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

ה ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

ו ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

ז ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

ח ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

ט ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

י ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

יא ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

יב ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

יג ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

יד ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

טו ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

טז ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

יז ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

יח ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

יט ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כ ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כא ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כב ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כג ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כד ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כה ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כו ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כז ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כח ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

כט ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

ל ב מ"י ס' פסוקים
ספ"ק ח' :

סוכה פרק ראשון סוכה

סוכה
הש"ס

סוכה - ורבי יהודה מכשיר - בגמרא מפרש פלוגתייהו : ושאנינה גבוהה עשרה - בגמרא מפרש טעמא : שלש דפנות - נמי בגמרא יליף לה : ושאמחה מרובה מלמחה - המועט בטל צריך והרי הוא כמי שאיט ועל סם הסכך קרויה סוכה : גמ' מביי שהוא גבוה - מביי שהוא סהום משלש תורה אור

לדדין ורלשו פתוח לרשות הרבים והצירות פתוחות לו ויואלות ובלות לרשות הרבים הרי הוא רשות היחיד לבני חצירות ואסרו חכמים להניח מרשוח לרשות חבירו בלא עירוב שהצירות כל אחת רשות לעצמה והמביי רשות לסלן והצירות בו שיתוף להשתתף כל הצירות צפת לו בין ולהניח השיתוף בלחת מן הצירות ולפי שאין לו מחיצה רביעית וקרוב הוא להיות חומה לרשות הרבים האריטו הכר בראשו הפתוח לרשות הרבים או לית וקוף או קורה מכוול לסתל ואם גבוה הקורה מעשרים אמה : ימעט - ישפיל : איט - לרץ - והאם מפרש טעמא : סוכה מדאורייתא - דעשרים אמה דילה ילפינן מדאורייתא וקודם ששניית האשנה תאמרה שישורה משני : תני פסולה - שייך למיחני זה לשון פסול כלומר לא נעשית כחורה ומהלפה : מביי - דטילה מדרבנן מדאורייתא כגי ליה בשלש מחיצות ואיט - לרץ לקורה זו אלא מדרבנן : תני תקנתא - דלא שייך למיחני זה לשון פסול דמאן ויקרא

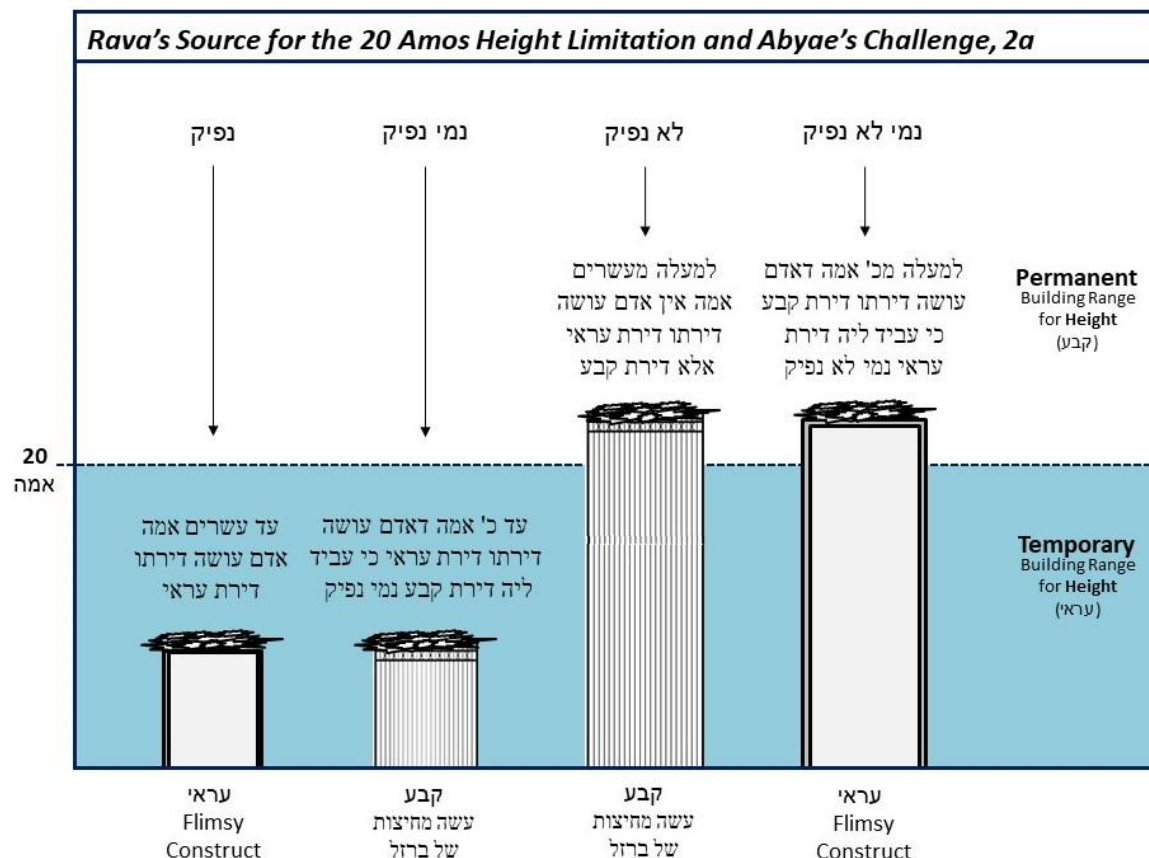

סוכה - מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה ומאי שנא גבי מביי דתני תקנתא - והא דלא פריך מאי שנא גבי הדם דתני פסולה ותקנתא דתנן בפרק לולב הגזול (לקמן דף לז:) או שהוא ענביו מרובין מעלו פסול ואם ימעטן כשר דלא פריך אלא מסוכה ומביי שדנים שזה לענין גבוה ושניה לשון משנתו ועוד דגבי הדם אלמנריך למיחני תקנתא דס"ד למיחני כיון "דנחלו בפסול תו לית ליה תקנתא :

דאורייתא תני פסולה - דאי הוה תני ימעט חיישין דילמא טעי איניש לומר ימעט לכהחילה ודיעבד כשרה ודקדק בלשון דלמא אחי לידו איסורא דאורייתא ותני פסולה אש"ג דלא הוי ליטנא מעליא כמו ימעט אבל במביי דרבנן לא חייס והנא ימעט שהוא ליטנא מעליא כדאשכחן בריש פסחים (דף נ) שעקם הכסוב כמה חזירות שלא להוליח דבר מגונה מפיו ובקונטרס לא פירש כן אי גמי יש לומר דלשון ימעט משמע חומרא דרבנן בעלמא ופסולה משמע דאורייתא ובפרק כמה מדליקין (בבא דף כג.) דלמדיקין נר חטטה שהניחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה ומביי אגב דתנן כסוכה נקט נמי גבי נר חטטה פסולה אי"ל זו הוה תני ימעט הוה משמע כמות שהיתה מדלקת וישפילה וזה איט למאן דאמר הדלקה עושה מעולה ואפי' למי' הנחה עושה מעלה חיישין דאדארה

(End.)

makeup or lack of sturdiness in construction does not matter at all. If a דירת עראי occupies the abstract dimension of קבע above 20 amos, it would actually be a דירת קבע and not as Abaye would have thought, a דירת עראי. Therefore, a materially weak or loosely constructed sukkah above 20 amos is invalid. Just as conversely a sukkah made with מחיצות של ברזל is actually a דירת עראי and not a דירת קבע when it occupies the dimensional space of 20 amos or less.

And even though Rashi deviates from the simple meaning of Rava's words and understands differently than the Bach in stating that it is impossible to build a דירת עראי above 20 amos due to a connection to its material construct, he still concludes in his commentary on Gemara 2b that Rabbah and Rabbi Zeira did not agree with Rava's source for the 20 amos height limitation of a sukkah because they did not want to learn out from the words שבעת ימים an abstract measurement regarding the concept of temporariness and permanent. Instead, they felt that if the words שבעת ימים could be interpreted to mean that a sukkah should be built in some sort of temporary fashion, it would have to be understood as Abaye did in the terms of the material construct of the sukkah.

סוכה פרק ראשון סוכה

סבורת
השם

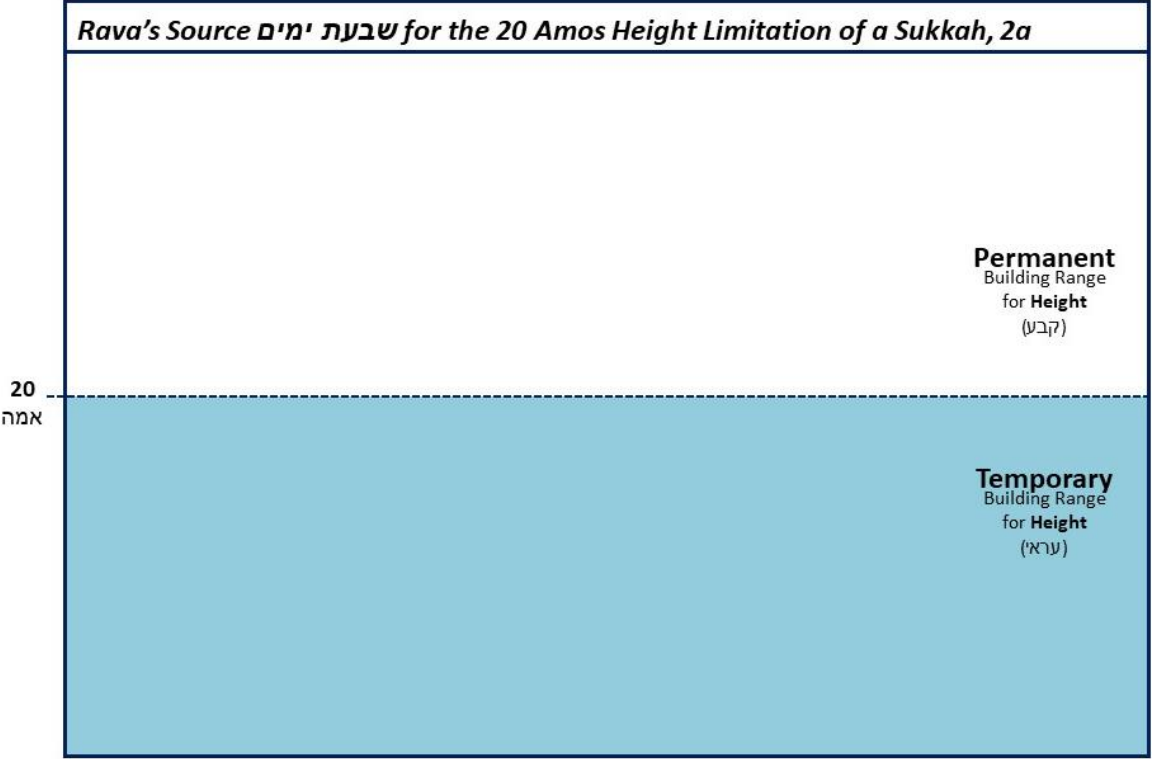
דמיון סבורת רובן שנים
אלא העשר רובן שנים
או יותר תחת הסכך
העשר ונחיתו כלא רובן
כדי שיהא חסיד נכנס
בו אכל אם בניית
לסכך אפי' למעלה מכ'
אם/כ"ש/כ"ה/כ"ה/כ"ה
ראשון שנים רבות הוא
וקי"ל ברב (הוא) נכיר
סליה ברב (הוא) נכיר
דמי דאמר רב רבנא
בשמיני דרב מילוקת
בשמיני כה אלא ד' על
הא אבות כ" - הוא
ראשון רב דין ששנים
רב מילוקת בשמיני
מילוקת אלא ר א ש ר
ורבנא ושלחנא וכו'

כרבי וירא לא אמרי - הא דלא
דקדאמר על רבא משום דרבי וירא שני
וכיון דדפנת מנישת לסכך משלט
לגר חטכה וקורת מטי דלא
אפי' שהקורה על גבי כפלים דהאם
קורה מסח לא שליט בה טינא כח
בסוכה דרבה טובא: **יש** כה
יוסף מלרבע אמות אפילו למעלה
מעשרים כשירה - לבסוף מסיק דרב
הנח סבר מיראשו ורובו ושלחנא עד
ד' אמות פליגי יוסף מנ' אמות כשירה
ותימה וכו' נסביר ברחבה משה יתר
מנ' אמות אם יסרה גבוה מעשרים

סלה - הגך אמרתי: כרבה לא אמרי - דילין מלמען ידשו: האם -
לא בידיעה דישבת סוכה קא אמר אלא בידיעה דורית הבאין
היקף סוכה טעמי כבוד הכנסה לאבות: לימות המשיח - אותם סוכות
יהיו לכל לשונם ולמספור אבל סוכה מטה אינה לכל: סוכה - דאין
שם סוכה אלא העשויה לכל דהיא
דימות המשיח משום דעשויה לכל
קרייה סוכה: משום קשיא דאביי -
דעשה מחצית של כרכל ושיטרא לא
משמע לה האיל וקרא לאו חוקא
עבדא נקט לא ילפינן מיניה שיטרא:
כמאן - מהגך אמרתי דלעיל אולא כך
ס': מחלקת - דר' יהודה ורבנן:
משלט שלטא, ביה עינא - דרך דפנת

כולהו כרבה לא אמרי הווא ידיעה לדורות
היא כרבי וירא נמי לא אמרי הווא לימות
המשיח הווא דכתיב ור' וירא א"כ ליטא קרא
ודפנת תהיה לצל יומם ומאי וסוכה תהיה
לצל יומם שמועת כינה תרתי כרבה נמי
לא אמרי משום קשיא דאביי כמאן אולא
הא דאמר ר' יאשיה אמר רב מילוקת בשאין

Another proof that the definition of a דירת עראי is not determined by the materials used but is an abstract range determined as 20 amos or less can be learned from Gemara 7b where Rabbi Yehuda is listed as one of eight Tannaim that hold that a sukkah is a דירת קבע on the basis that he validates a sukkah above 20 amos in height. From this we find a proof for Rava's understanding that a sukkah which is built at 20 amos or lower in height is in the dimensional range of what is considered a דירת עראי.

1. 1950 DE 2. 1951

רבינו חננאל

שיכר מל נבי מטי שיש לו לחי כש
(דף יב) לחי משום היעדרו בין

[illegible]

• ୨୫ ଟଙ୍କା : ୨୫ ଟଙ୍କା

(197) למחצה

פיטת היס שהן

די מקדח'ל כעין

יורה דמיוסיה

יסיכך על גבי מבי שיש לו לזכ כשה ואמר
(6) רבא יסיכך על גבי פסי ביראות כשה
וצריכא דאי אשמעין מבי משום דאיכא
שתי דפנות מעלייתא אבל גבי פסי ביראות
איכא שתי דפנות מעלייתא איכא לא ואי
אשמעין פסי ביראות משום דאיכא שם
ארבע דפנות אבל סיכך על גבי מבי דליכא
שם ארבע דפנות איכא לא ואי אשמעין
דני תרתי דפנותא לקולחא אבל מקולחא
לדמירתא איכא לא צריכא ושומתה
מחובה מצלתה פסולה ת"ד תחתה מרבת
סיכך זלא מרבת דפנות רבי יאשיה אומר
אף שומת דפנות אמר רב י"ד בר שלמיה
משמיה דאבי מ"ט דרבי יאשיה דכתיב
יפסכות על הארץ את הפוכות פוכות מדוע?
וקא קרייה רחמנא סככה אלמא פורחא
בסכך בעינן ורחמנא הווא גינוף ביה פורחא
דמחוי בסכך אמר אבי רבי ור' יאשיה *ורבי
ידודה ורבי שמעון ורבנן גמליאל ובית שמאי
ורבי אליעזר ואחרים כלליו סבירא לרו סוכה
דירח קבע בעינן רבי דתניא *רבי אומר כל
סוכה שאין בה ארבע אמות על ד' אמות
פסולה רבי יאשיה דאמר *רבי יודנה
דתנן *סוכה שהיא גבוהה מעלה *מ' אמה
פסולה רבי יודנה מבשר ור' שמעון דתניא
*ב' כהלכתו ונ' אפילו שפח רבי שמעון אומר

רבי אליעזר ואחרים כוללו מבירא לרד סוכה ירוח קבע בענין רבי דחניא *רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ר' אמות כמסלה רבי יאשה הא דאמרן *רבי יהודה נתנן *סוכה שהיא גבוהה למעלה מ' אמה כמסלה רבי יהודה מכשיר ור' שמעון דחניא ב' כהלכתן ונ' אפילו ספח רבי שמעון אומר כ' כהלכתן וד' אפילו ספח רבן גמליאל דחניא *העושה סוכתו בראש הענולה או

ועפנים נגד הכתובים זה סיך והתקשר
 אין לו ספק אלא שזה מחזיקים
 ולפי אלו: **סיכר** ד"ה פס'
 ביראותם כפז, מנין ד"ה מחלה
 לענין קצת והצ"ח דלא הוהי אלא
 לענין גרלים ולענין גרלים(ג)לא הוהי
 אלא לנבואתם אלא לאו מתקשר ויורד
 מתקשר ועולה אחרת צ"ח פ"ח עשין
 פס"ן (שם דף כ"א) מ"ח כיון
 דתמורה צ"ח שרי בכל ענין אחרת
 וכן אלו הדינים א"ל אחרת אחרת

Rebbe's Opinion of קבע and עראי on 7b from תשובו referenced on 28b

The diagram illustrates the Rebbe's opinion on the building range for length and width, divided into two categories: Temporary (עראי) and Permanent (קבע). The diagram is a large rectangle divided vertically by a dashed line. The left half is white, and the right half is light blue. Below the dashed line, the text "4X4" and "אמה" is centered.

Category	Building Range for Length & Width
Temporary (עראי)	Building Range for Length & Width
Permanent (קבע)	Building Range for Length & Width

4X4
אמה

[illegible]

24 | Page

Yes, as he agrees with Mishna 2a that states: **ושאינה גבוהה עשרה טפחים**. Therefore, a sukkah higher than 10 tefachim is valid.

[illegible]

Also, another proof is where Gemara 23a cites a Baraisa that states: עשאה לבהמה דופן לסוכה — רבי מאיר פוסל ורבי יהודה מכשיר. Regarding this Baraisa, Abaye understands that R' Meir invalidates the use of an animal as a sukkah wall out of concern that it might die, whereas Rabbi Yehuda validates it. The Gemara explains their dispute as where the animal is of average size and its top is within 3 tefachim from the s'chach, which qualifies the sukkah as having the required minimum 10 tefachim in height for a valid sukkah. From here we see that the Gemara understands that Rabbi Yehuda permits a sukkah to be built at 20 amos or lower in height.

עין משפט
 טי מצות
 יד א ב טי' סד סג'
 ססס ס' ס ססס
 ח'ט ט' זכח סס' ב :
 סד ב טי' סס ססס
 ס' ססס' ח'ט
 ס' ססל סס' יא :

וה הכלל כל שינוא הארץ ויכולה לעמוד
בפני עצמה כשיה ויעקל כל ביום שוב:
גב' מי מנחין ערב רבי עקבה וארדנא'
העושה סוכתו בראש הספינה ה' ערב
פוסל ורע' מכשר מעשה ברבן גמליאל
והע' שהו באין בספינה עמד רע' ועשה
סוכה בראש הספינה למחר נשבה וה'ן
ועקרתה אפרו רבן גמליאל עקבה וה'ן
סוכת אפר אבי' דטלי' עלמא "היבא
דאניה ויכלה לעמוד ברוח מצויה דייבשה
דאיה יכלה לעמוד ברוח מצויה דייבשה

לא כלום הוא ימלה לעמוד בשאינה מצויה
דיבשה בעד לא פלוגי כדשרה כי פלוגי
ברבולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה ואינה
ימלה לעמוד (*ברוח שאינה מצויה דיבשה)
וכן במילא סבר מוכה דירת קבע בעינן
ויכין ואינה ימלה לעמוד ברוח מצויה ריע
לא כלום הוא ריע סבר יסכה דירת ערא
בעינן ויכין דיבולה לעמוד ברוח מצויה
דיבשה כשרה: או על גבי גמל כר: מחגי
על רבי מאיר דרוא דהנאי העושה סוכו
על גבי בהמה ריש מכשיר ורבי יודה פוסל
הסוכה: ורבי יודה אמר ר' יוחנן הסוכה

וַיֵּן כֹּחַ דַּוָּן וּמַלְאָה בְּטַל מַחֲלָה
 מִסִּכָּה וְלִמְחִיָּה פִּרְיָן וְנִבְלָה דִּקְלָה
 וְלִמְחִיָּה שְׁמוֹת עֲרֵבִים : קְשׁוֹר . לְנֶאֱמָר
 וְלִמְחִיָּה שְׁמוֹת הַתְּרֵי : פִּלְתָּה .
 כִּינִי אֲלֵכִי . לִדֹּן לְרִבִּי יוֹרֵל מִשְׁכִּי .
 רִבִּי מֵלֹחַ : לִדֹּן מִנֵּי מִיִּת . יוֹסֵל
 יֵס בְּגִבְלוֹת עֲשָׂרָה : מִיִּתָּה לֹא מִשְׁכָּה .
 וְהַשְׁכֵּל מִדֹּן מֵלֹחַ לֹא פִסִּל : וְהֵאֱכִיל
 וְהִוָּחֵל : רִבִּי מִרְיָן שְׁמוֹת פִּרְיָה
 וְהַשְׁכֵּל בְּכִסְיֵי הַדָּה : וְשִׁבְדִּי יֵה .
 גִּדֵּל כִּי תֵלֵה : בְּהֹלֵל וְהַשְׁכֵּל
 גִּדֵּל לִנְבוֹי דִּקְלָה וְהַשְׁכֵּל עֲרֵב עַן
 קְשׁוֹרִין לִיִּרְיָה וְגִדֵּל עַן פִּי קְשׁוֹרִין
 בְּלִיָּים : רַב־שֶׁה : בְּהֹלֵל וְהַשְׁכֵּל
 תֵּלֵה : אֵל מִתְחִילָה בְּכִסְיֵי מִלְּוִי
 וְהַשְׁכֵּל עֲרֵב יֵה עֲשָׂרָה : וְהַשְׁכֵּל דִּקְשָׁן
 אֵל מִתְחִילָה כִּינִי : עֲשָׂרִים שְׁמוֹת
 בְּנוֹבֵהֶה כִּי בְּרַחֵם אֵלֶּה עֲשָׂה וְהַשְׁכֵּל
 וְהַשְׁכֵּל עֲשָׂרָה דִּקְלָה אֵל עֲשָׂרֹת
 תִּשְׁלָהֶם מִקּוֹן לִסְכָּר וְהַשְׁכֵּל לִסְכָּר
 וְיֵין

גורה שמא תהרה לא חיישין ולמאן דאמר גורה שמא תהרה נתייש שמו
תמות "מיתה לא שכיחא" והאיכא רוחא דבניי דעביד ליה בהינא
ורפנא ולמאן רבקה דמתיחה באשלי' מלעיל ולמאן דאמר גורה שמא תמות
נמי הא מתיחה באשלי' מלעיל וזנן דמקום בפרות משלשה סמוך לסכך
ובניי

[illegible]

רבינו דענאל

ביכולת לעמוד ברוח
סגירת ריבשת ואינה
יכולה לעמוד ברוח
סגירת דים, ו' עקב
היא ראפר סוכה רורה
שרא בעין קריל
כוונתה פוסקא בראש
ראתק או פ' תגמל
בשורה ואין פולק
לה ברום, חוקיסטא
לר'ם רתגא הששה

[illegible]

על וי"ח הדבא לא נחשבתלם הסך
 גול בני הבחנה דל"ח לה"י קרא
 י"ח יסוד חסוק ל"ח משום דל"ח
 ה"ח קבץ דפריש"ת לעל אל"ח המחד
 נסבה על ד' קנודסס ומתן עליה
 הסך והגלים שם הבחנה ועשה
 נגילה קרקעיה ומחשבה על נסך
 ונ"ח חו"ל נסבה דל"ח שילן על
 ג"י בחנה ביום טוב:

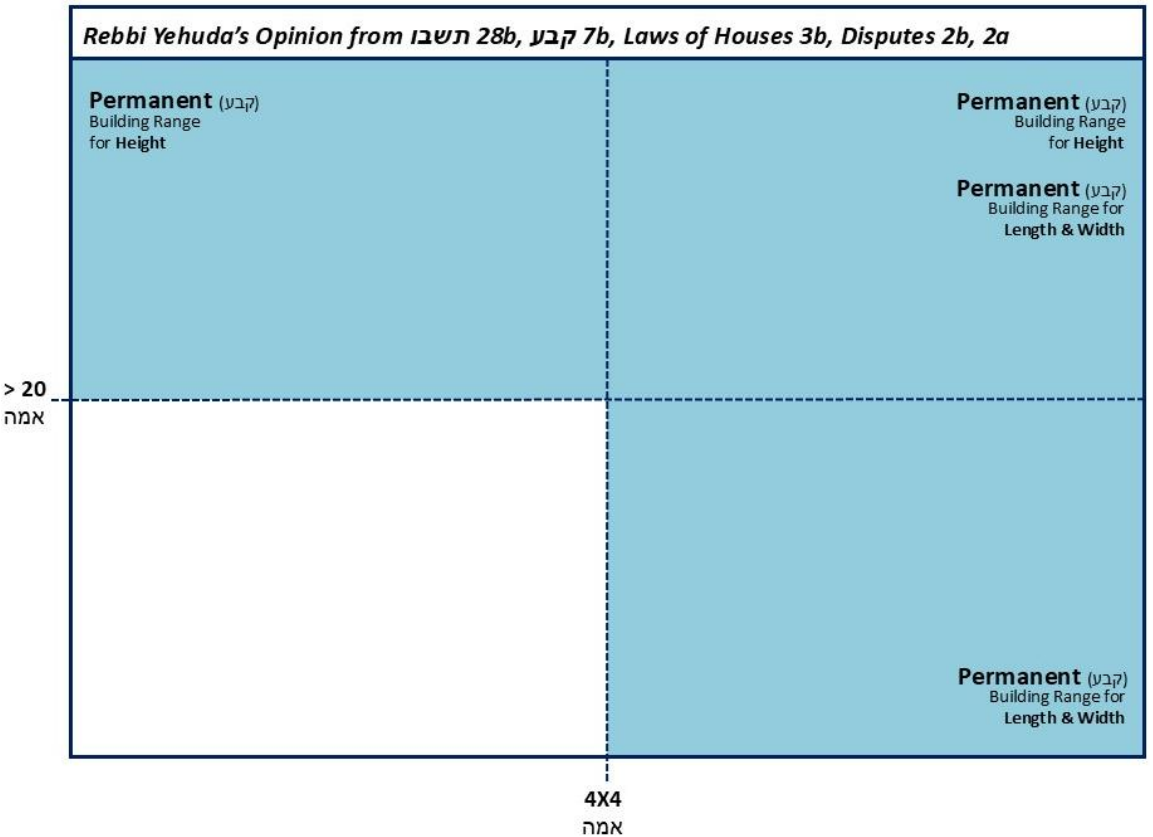
[illegible][illegible][illegible]

[-2° 500°]

Rebbi Yehuda allows a sukkah to be higher than 20 amos because he holds that a sukkah is a קבע דירת, but what is his קבע requirement without which a sukkah would be invalid if he at the same time holds that a sukkah can also be built 20 amos or lower in height?

The Gemara on 7b states: אמר אביי רבי ור' יאשיה ורבי יהודה ורבי שמעון ורבן גמליאל ובית שמאי ורבי אליעזר ואחרים כולו סבירא להו סוכה דירת קבע בעינן. Each one of the Tannaim listed holds that a sukkah needs a particular aspect of קבע in order for a sukkah to be valid. However, if Rebbi Yehuda simply allows a sukkah to be either above 20 amos in height, where it would be a דירת עראי, or 20 amos or lower where it would be דירת קבע, he would not belong on this list of Tannaim that maintain that a sukkah must be a קבע בעינן.

Therefore, in accordance with the Meiri commenting on Gemara 2a, Rebbi Yehuda maintains that the קבע requirement of a sukkah can be satisfied either on the basis of the dimension of height **or** on the basis of the dimension of length and width.

And this approach would be consistent with the Baraisa on 3b that a dwelling is considered to be a דירת קבע if it is 4×4 amos or greater in length and width. Likewise, this is similar to Rebbe's opinion on 7b which defines the קבע of a sukkah solely in the terms of length and width at 4×4 amos or greater. Therefore, the difference between the two Tannaim is that Rabbi Yehuda utilizes height **or length and width** in defining a דירת קבע.

In an attempt to answer this same question, some may assert an alternative understanding of Rabbi Yehuda's opinion by stating that perhaps Rabbi Yehuda could accept the קבע requirements of the other Tannaim. However, this approach would not be consistent with how the Ritva and Ran understand the Gemara's use of the term כולו סבירא להו, which they understand to mean that each disputant is in disagreement with his fellow in some aspect of the halacha.

This conclusion is further supported by the fact that Rabbi Yehuda can be seen to dispute R' Shimon's קבע requirement for a fourth wall in that he is in agreement with Mishna 2a that states: ושאין לה שלשה דפנות ... פסולה. Therefore, a sukkah that has three walls is valid.

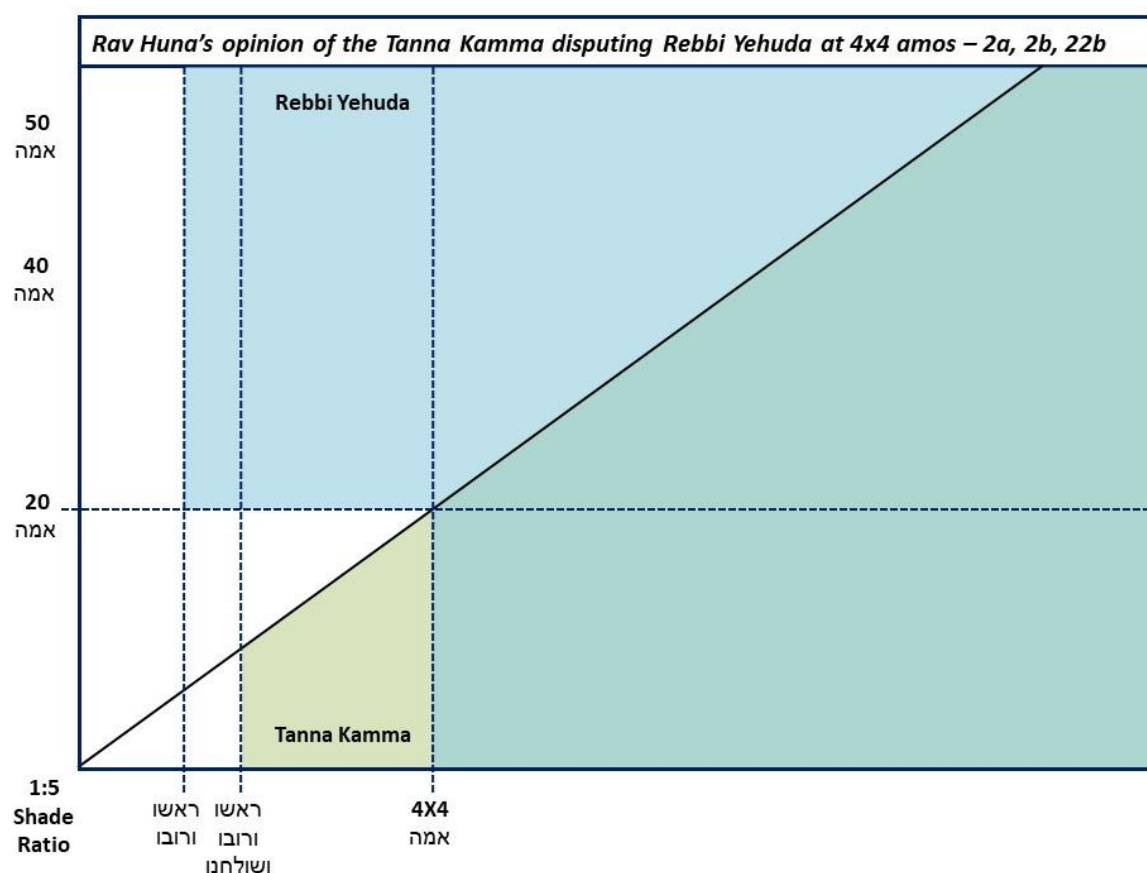
Likewise, Rabbi Yehuda can be shown to oppose Rabban Gamliel's understanding of the קבע requirement of a sukkah in that it cannot be a mobile sukkah, such as one that sits atop a wagon. This is observed in Gemara 23a which states that Rabbi Yehuda's reason for invalidating a sukkah built on the back of an animal is on the basis of the verse that states: חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים, the festival of Succos you shall make for seven days. Rabbi Yehuda does not invalidate the sukkah because it is a mobile sukkah, rather because a sukkah atop an animal is rabbinically forbidden to be used in such a manner on the day of Yom Tov and consequently cannot be utilized for all seven days. The implication is that the Gemara understands that had it not been for the one day of Yom Tov, Rabbi Yehuda would allow a sukkah to be built on the back of an animal. Therefore, Rabbi Yehuda would permit a sukkah to be built on top of a wagon since its use would not be forbidden on Yom Tov and could be used for all seven days.

Furthermore, while Rabbi Yehuda allows a sukkah to be built at 4×4 amos or greater in length to qualify as a דירת קבע, in accordance with the understanding of the Ritvah and Ran, Rabbi Yehuda disputes Rebbe's absolute minimum requirement of 4×4 amos when he validates a sukkah of less than that measurement. This is clearly seen on 2b where in the name of Rav, Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah state that the argument between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda is in a sukkah above 20 amos in height which is less than 4×4 amos in length and width.

(End.)

Why does Rav Huna in the name of Rav state that the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in a sukkah above 20 amos is at exactly 4x4 amos rather than 4×4 amos and less?

The reason for this is that a shade ratio of 1:5 (length to height) is a diagonal line reaching 20 amos in height at exactly 4×4 amos. This means that if the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda was stated as being at 4×4 amos **and less** the reader would have thought that if the sukkah was merely 20 amos in height or lower it would be valid according to the opinions of the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda. But this is not the case for either of their opinions.

In regard to the Tanna Kamma's opinion, examples can be found of how a sukkah such as one that is 2×2 amos can be no higher than 10 amos in height and one of 3×3 amos can be no higher than 15 amos in height. And in regard to Rabbi Yehuda's opinion of the קבע of a sukkah, Rabbi Yehuda invalidates a temporary sukkah which is built less than 4×4 amos in length and which is at the same time 20 amos or lower in height. Therefore, the dispute must be described as being at **exactly** 4×4 amos. However, both the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda permit a sukkah which is built less than 4×4 amos.

(End.)

The Gemara on 22b states that when Mishna 2a says וּשְׁחַמְתָּהּ מְרוּבָה מִצִּלְתָּהּ פֶּסוּלָה it means that equal or greater shade of the s'chach must be present at the ground level where a person dwells, otherwise the sukkah is invalid. This is the opinion of all regarding the סִפָּא of Mishna 2a and not a unique requirement of Rabbi Zeira on 2a or Rav Huna on 2b.

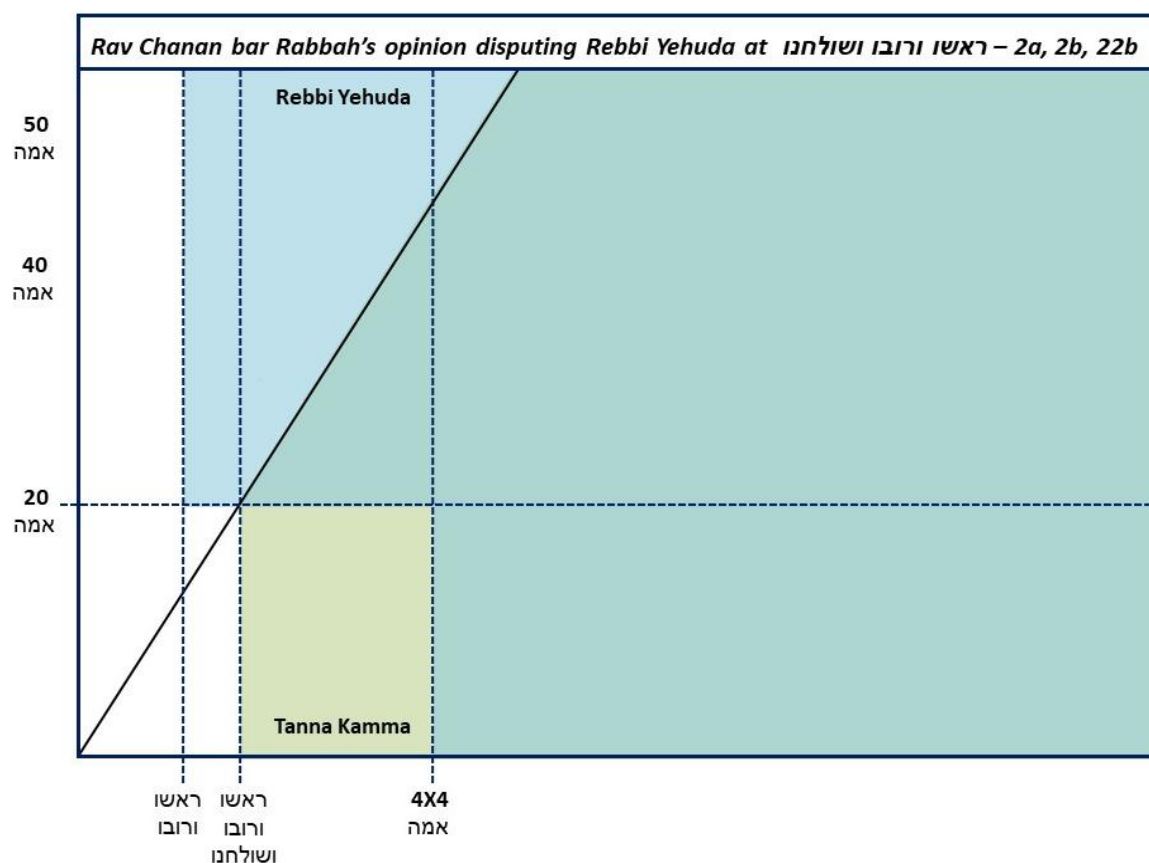
Therefore, we can deduce that an additional factor involved in the disputes between Rebbi Yehuda and the Tanna Kamma according to Rav Huna and Rav Chanan bar Rabbah, is not that the s'chach must be capable of producing shade at the floor of the sukkah where a person dwells (regarding this everyone agrees), but more specifically regarding the amount of time that the s'chach (and not the walls) must provide protection from the daytime heat in order for the sukkah to be valid, as the Torah states: וסוכה תהיה לצל יומם מחורב.

The Gemara on 2b explains that the Tanna Kamma of Rav Huna in the name of Rav understands that the source of the 20 amos height limitation of a sukkah is derived **directly** from the requirement that a sukkah must provide a certain amount of protective shade during the daytime heat, which according to him is minimally accomplished with a length to height ratio of 1:5, as the Gemara states: כמאן כרבי זירא דאמר משום צל הוא וכיון דרויחא איכא צל סוכה.

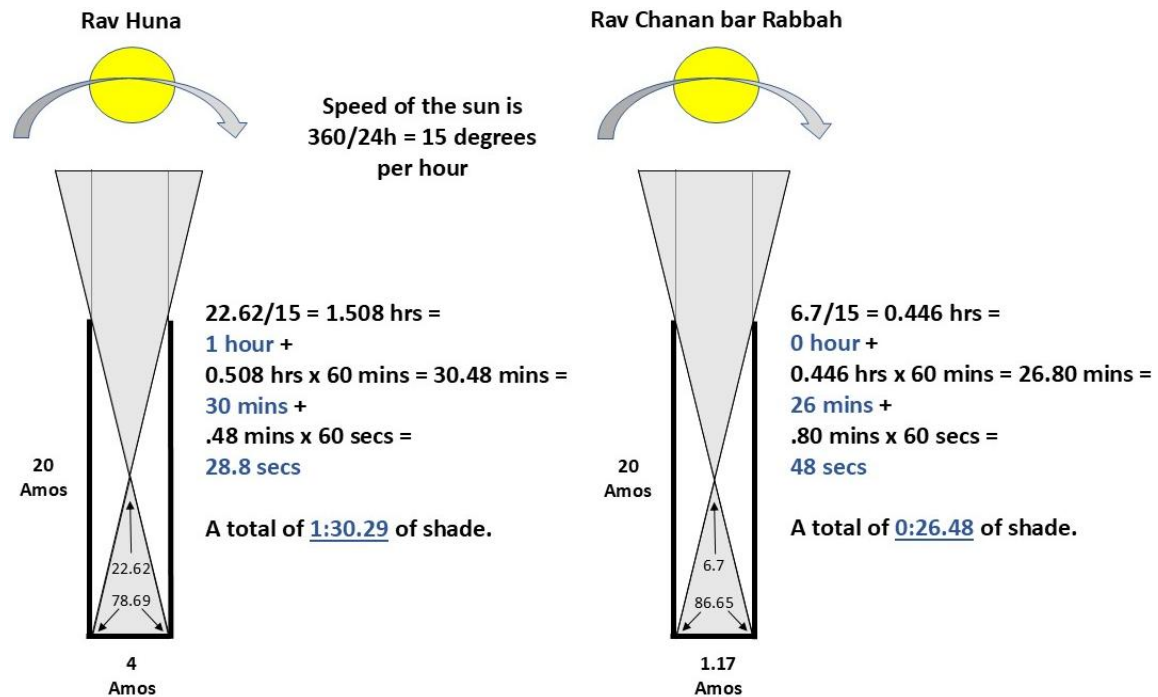
31 | Page

and Mishna 2a, but he does not hold that the 20 amos height limitation of a sukkah is derived from the requirement of shade, as does Rav Huna. Rather, the 20 amos height limitation of a sukkah is derived from the law of noticeability (למען ידעו), like Rabbah stated on 2a.

Consequently, this opinion of the Tanna Kamma did not have an answer for what the minimum amount of time is that a sukkah had to provide shade from the daytime heat. Therefore, the Tanna Kamma of Rav Chanan bar Rabbah's opinion utilized the principle of תפשת מרובה לא תפשת מועט תפשת and determined the shade ratio from their understanding of the minimum size sukkah. And since this opinion of the Tanna Kamma holds that a sukkah is valid until 20 amos in height on the basis of למען ידעו and Beis Shammai's opinion that a sukkah is a דירת קבע, which requires a minimum size sukkah of ראשו ורובו ושולחנו in regards to its length, it used these factors to define its opinion of what the minimum amount of time is that a legal sukkah must provide shade during the daytime heat.

Therefore, Rav Huna maintained that a valid sukkah required 1 hour and 31 minutes of shade from the s'chach at the floor of the sukkah, while Rav Chanan bar Rabbah maintained that the minimum amount of shade from the s'chach is 27 minutes.

Pythagorean Theorem:

$$a^2 + b^2 = c^2$$

$$\begin{aligned} 20^2 + 4^2 &= c^2 \\ 400 + 16 &= c^2 \\ \sqrt{416} &= c \\ 20.396078054371 &= c \end{aligned}$$

Arcsin Formula:

$$angle = \arcsin\left(\frac{a}{c}\right)$$

$$\begin{aligned} \arcsin\left(\frac{20}{20.396078054371}\right) \\ \arcsin(0.98058067569092) \\ = 1.3734 \text{ rad} = 78.69^\circ \end{aligned}$$

Angles of a Triangle:

$$a + b + c = 180^\circ$$

$$\begin{aligned} 78.69^\circ + 78.69^\circ + c &= 180^\circ \\ 157.38^\circ + c &= 180^\circ \\ c &= 180^\circ - 157.38^\circ \\ c &= 22.62^\circ \end{aligned}$$

(End.)

Why does the Gemara state on 2b that Rav Chanan bar Rabbah's opinion in the name of Rav is not like one of the three Amoraim?

Rav Chanan bar Rabbah's opinion is **not like the three** Amoraim (Rabbah, Rabbi Zeira, and Rava) who attempt to explain the 20 amos height limitation of a sukkah as discussed in the רישא of Mishna 2a that states: סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה. His use of תפשת מועט תפשת מרובה לא תפשת מרובה is coming to establish the Tanna Kamma's opinion regarding the minimum amount of time that a sukkah must provide equal or more shade from the s'chach at the floor of the sukkah where a person dwells in accordance with the סיפא of Mishna 2a that states: ושחמתה מרובה מצלתה פסולה. And, through deduction it can be determined that Rav Chanan bar Rabbah's opinion regarding the 20 amos height limitation of a sukkah is in accord with Rabbah, למען ידעו. In fact, from the perspective of Rav Chanan bar Rabbah's opinion, Rabbi Yoshiyah's dictum regarding the 20 amos height limitation of a sukkah and his dictum regarding the minimum amount of time that a sukkah must provide equal or more shade from the s'chach, represents a single opinion of the Tanna Kamma. Therefore, Rav Chanan bar Rabbah's dictum is entirely dependent on Rabbi Yoshiyah's dictum being correct.

And the simplest reason why למען ידעו is the only logical option as Rav Chanan bar Rabbah's source for the 20 amos height limitation, is that he disputes Rav Huna at 4×4 amos, who is in accord with Rabbi Zeira, and Rava's opinion of temporariness in regard to the dimension of height does not permit a sukkah to be over 20 amos. However, a more nuanced and complicated answer at this stage is that since Rav Chanan bar Rabbah's opinion is based on Beis Shammai's understanding that a sukkah is a דירת קבע requiring ראושו ורובו ושולחנו, he cannot at the same time hold that a sukkah is a דירת עראי like Rava who will be found later to be in accord with Beis Hillel.

The proof that this is the correct understanding of the Gemara is that after Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene sukkah refutes Rabbi Yoshiyah's dictum regarding the requirement that the walls must reach the s'chach, Rav Chanan bar Rabbah's opinion is no longer addressed by the Gemara afterward. This is because the Gemara understands that Rav Chanan bar Rabbah's opinion is dependent on Rabbi Yoshiyah's source of למען ידעו being correct.

(End.)

If Rav Chanan bar Rabbah agrees with R' Yoshiyah that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, why does the Gemara on 2b state that R' Yoshiyah argues with Rav Chanan bar Rabbah because he gives a measurement of length?

This is because there is more than one factor that effects the height of a sukkah, as the Gemara on 2a previously stated: מיהו סוכה דנפישין מיליה. While Rav Chanan bar Rabbah and R' Yoshiyah agree that the source for the 20 amos height limitation of sukkah is למען ידעו, R' Yoshiyah still argues with Rav Chanan bar Rabbah over the nature of the קבע needed for a valid sukkah, the definition of which also impacts the height of a sukkah. Rav Chanan bar Rabbah's measurement of length represents his opinion that the קבע of a sukkah is in accordance with Beis Shammai, ראשו ורובו ושולחנו. This becomes the basis upon which he determines the minimum amount of time that the s'chach of the roof must be capable of producing shade at the floor of the sukkah, as the Gemara on 22b explains regarding the סיפא of Mishna 2a that states: ושחמתה מרובה מצלתה פסולה. Therefore, Rav Chanan bar Rabbah establishes a minimum shade ratio using the principle of תפשת מרובה לא תפשת תפשת based on the 20 amos height limitation of למען ידעו and Beis Shammai's opinion that a sukkah is a קבע, דירת קבע, which requires a minimum size sukkah of ראשו ורובו ושולחנו in length in order to accommodate a person's table, 7b.

Whereas R' Yoshiyah maintains that the קבע of a sukkah is that in addition to the roof, the sukkah's walls must also provide shade when the sun is at diagonal to the sukkah. Because of this he understands that there is no minimum amount of time that the s'chach must provide shade at the floor of the sukkah, as the Baraisa on 7b states: ושחמתה מרובה מצלתה פסולה. Therefore, R' Yoshiyah argues with Rav Chanan bar Rabbah (and Rav Huna) in maintaining that a sukkah must provide shade the entire day and not just for a certain amount of time during the daytime heat of the afternoon. Consequently, he holds that there is no height-limiting shade ratio based on length and therefore so long as the walls reach the s'chach the sukkah can extend far above 20 amos unimpeded.

Other than R' Yoshiyah, how do any of the opinions accomplish equal or greater shade at the floor of the sukkah in accordance with Gemara 22b and Mishna 2a in a sukkah above 20 amos in height?

Given that the mitzvah of dwelling in a sukkah applies around the world, in both the Northern and Southern hemispheres at the same time during Yom Tov of Sukkot, the Tanna Kamma understood that the physical dimensions of a sukkah were determined on the basis of the sun passing over the sukkah at a perpendicular angle of 90-degrees. This would account for locations where a person is dwelling in exile, and the sunlight and heat of the day is the most direct and intense. The fact that this shade ratio and its resulting physical dimensions will produce less to even no shade time of the s'chach at the floor level in other locations of the world (such as Israel, Russia, or Australia) is not a concern.

Therefore, just as we are not concerned about the angle of the sun and the lack of shade of the s'chach produced at sunrise or at nighttime, so too the Torah is not concerned that this sukkah with its physical dimensions may be placed in locations of the world that do not experience the sun at a direct 90-degree angle and produce the same amount of shade from the s'chach.

(End.)

What is Rabbi Yehuda's opinion regarding the minimum amount of shade time when he allows a sukkah to be as high as 40 or 50 amos?

As previously stated, the Ritva and Ran cite a tradition of the Geonim that the phrase כולוהו סבירא להו, as used in Gemara 7b, indicates that the Tannaim disagree as to the nature of the קבע of a sukkah. Therefore, Rabbi Yehuda disputes Beis Shammai's opinion that the קבע of a sukkah requires a person to bring his physical table inside the sukkah, which drives a minimum size sukkah of ראושו ורובו ושולחנו. Consequently, since Rabbi Yehuda does not require a table, he holds that the minimum size sukkah is ראושו ורובו. And since Rabbi Yehuda's opinion is that a sukkah is a קבע on the basis of an abstract dimension without limit above 20 amos, he does not and cannot utilize the principle of תפשת מרובה לא תפשת to determine the proper amount of shade time. Rather, he holds that a sukkah needs only to provide proper shade at הצות for a singular moment when the sun is at a 90-degree angle to the sukkah.

And Rabbi Yehuda informs us that this is the correct understanding of his opinion by stating in his Baraisa regarding Queen Helene's sukkah in 2b, סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה. אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה. He states to indicate that even at ראושו ורובו (one amah in length for the measurement of a person, 8a), a sukkah could be ארבעים or חמשים amos in height, which indicates that he does not hold by a ratio at all. Otherwise, he could not state either or.

<p>ראשו ורובו ושולחנו : נמצא בהשגח סוכה • בארבעה וברחבה פלגיו התחזיקו איתו להו דמי פלגיו רבין בסוכה המלומדת בשיעור הכשר אורך סוכה פלגיו ובמשי מיהא מכשיר אשליה היא גבוהה דמין דריוחא איכא לל ספק או טעמא אחרינא להשגיח דרכ הוגא סבר אי אפשר להעמיד מחלוקתן בפסוקה מד' אמות דאם כן כלא גבוהה מעשרים אמה פסולה</p>	<p>ורובו ושולחנו פלגיו אבל יותר מראשו ורובו ושולחנו דיה כשרה ומר סבר מראשו ורובו ושולחנו עד ד' אמות פלגיו אבל יותר מר' אמות דברי הכל כשרה מיתבי סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה אמר רבי יהודה *מעשה בדילני המלכה בלוד שהיתה סוכתה גבוהה מעשרים אמה ודיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם ולא אמרו</p>	<p>הכל היתה חמשים כשרה ארבעים מכשיר כדדיוקין כשרה אלמנה מיוגית (כחוטות דף לה.) גבי אלמנה ששהתה שמים ושמש שנים ולא חכמה מוטתיה איבדה מוטתיה ובסוף כ"ק (דף קתה) גבי ליקחון מן הדעוים ארבע וחמש לאן ארבע וחמש גזין ההם מיתא דהיו זו ואין לריך לומר זו משום הכי קשיא ליה אבל קשיא מההיא דפרק צטת מותים (נהג' לה')</p>
--	--	---

Furthermore, he provided a רמז to his opinion that there is no shade ratio **and** that the minimum size sukkah is ראושו ורובו with the use of the numbers 40 and 50. Because the numerical value of 1 amah (ראשו ורובו), 40 amos, and 50 amos is 91, the gematria of סוכה.

(End.)

[illegible]

Rebbi Abba said to Rav Shmuel bar Yitzchak: **כמאן כב"ש**. According to whom are you ruling? According to Beis Shammai? But we poskin like Beis Hillel.

39 | Page

enables a sukkah as small as **ראשו ורובו** in length because he does not require the **קבע** of a table. Whereas Beis Shammai's opinion that a sukkah is a **דירת קבע** on basis of a requirement that a table must be inside the sukkah, establishes the minimum length and width of a sukkah as **ראשו ורובו ושולחנו**.

Furthermore, since Rav Huna's opinion maintains that a sukkah can be built at less than 4×4 amos, the Rabbanan can no longer poskin like Rebbe who maintains that a sukkah is a **דירת קבע**, which requires a minimum size sukkah of 4×4 amos. As a consequence, the halacha for the minimum size sukkah must be decided in accordance with Beis Shammai that a sukkah is a **דירת קבע** which requires a person to bring his table into his sukkah in order to dwell in the manner that he normally does in his house all year long, 28b and 7b.

Finally, in regards to Rav Shmuel bar Yitzchak's understanding of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel, which he understood in the terms of a **דאורייתא** requirement that a sukkah must be either a **דירת עראי** or **דירת קבע**, the Gemara adds that it was said by some that the exchange continued with R' Abba asking, "who is it that told you" that Beis Shammai and Beis Hillel argue over a **דאורייתא** as to whether a sukkah is a **דירת עראי** or **דירת קבע**? And Rav Shmuel bar Yitzchak responded to Rabbi Abba, "it is Beis Shammai" that told me.

**עין משפט
גור מנחה**

סוכה פרק ראשון סוכה

**סוכות
חזקת**

לא מלכה אלא לקטניות שבה - מה שדחק בקטנים לרב חק
בך רבה מה ראה לרבי יהודה הא אי אפשר לשכנה בניס
בשכנה מפחים לא פירכא היא דדילמא ארובה טובא אכל לא היסה
רמזה *שכנה מפחים ובניה בראשו ארך הוא יתבי :

דאמר לך מני כ"ש הוא ולא
קוח מנה ט' - בסדר
רב עמרם פסק בשעה מקומות
הלכה ככ"ש תדא היא דסוכה לריכה
שחא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו
ואורך במחנות פרק האכלת (דף ט)
גבי סדין כליית כ"ש פטרין
וביה מחיבין עוד לשכ כמה חסין
הא טוחן כ"ש אמרי ד' ובה"א ג'
עוד חסם כמה תאא משולשלת בית
שמוי אמריס ד' ובה"א ג' בכל הני
טבדי כ"ש ואורך במסכת ברכות
פרק אל דברים (דף נא) גמ'
מכדירן [תא] הכית ואח"כ טעלין לידם
ואמרינן גמ' בטליה פירקין הלכה
ככ"ה בר מוחך עוד חסם בסוף
פירקא גבי מי שאל *שחא ולא טיך
(וכח) דמייחיה בגמרא טבדא דרבה בר בר
חא דלשכת יונה דרובא יחד תלמיד
דשבד כ"ש ולשכת ארעך ואורך
תלמיד דשבד כ"ה ואלהיה אריה
והא דרבה דא דתלמידי רבא דהא

מבוס איירא - רוח שהא שולח בה מפני החום : אלא למ"ד בקטנה
פלגי - אכל בגדולה אפילו רבנן מודו : וכי דרסה של מלכה - והלא
נעדרתיה ומקדחתה מוכיבים טמא : לקטניות שבה - סוכה גדולה
לבני משיבת' וקטניות קטנה בתוכה ללגשים והיא בקטניות יתבא
ואמ"צ דסוכה לא איכפת לן דלש
סעודה מן הסוכה : ורבי יהודה סבר
ס' - וא"ל לרב חק דמוק פלוגתא
בשולח מחוקת אלא כדי ראשו ורובו
ושולחט הכא כיון דבניה גבה היא
לה גדולה ומדו בה רבנן ומאי ראה
של רבי יהודה יל דשולחנה בסוף
הסוכה גדולה היסה ובניה על
השולחן היו יושבין ראשן וזכרן ולא
כמוסבין חן ולא כמקפין ולי גראה
ודדא לרב חק קטין והא חירולא
לרב הוהא הוא וכן טיך דשיער
ראשו ורובו אמרינן לקמן דלש אלא
ו' טפחים ואי אפשר לשכנה בריס
בשכנה טפחים : ככ"ש - דא כ"ה
לא כפי שולחט כדלקמן בספר היס
(דף נא) : ודיקא מנ גרסין ודיקא
מנ דלקמן בגדולה פלגי והא יושב
על הפתח מבחוץ וראשו משכב לחוסה
ושולחט לפני גופו בבית : מדקמי -
גבי פלוגתא מי שהיה ולא אייר
בשיעור הסוכה : ואם יאמא -

**משום איירא אלא למאן דאמר בסוכה קטנה
משולחת וכי דרסה של מלכה לישב בסוכה
קטנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא
לסוכה העשירה קטניות קטניות וכי
דרסה של מלכה לישב בסוכה העשירה
קטניות קטניות אמר רב אשי לא נצרכה
אלא לקטניות שבה רבנן סברי בניה בסוכה
מעליא דעו יתבי ואידי יתבה בקטניות
משום צניעותא ומשום חבי לא אמרי לה
דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הוא יתבי
ואפ"ה לא אמרי לה דבר *אמר רב שמואל
בר יצחק "הלכה צריכה שתהא מחוקת
ראשו ורובו ושולחט א"ל רבי אבא כמאן
כב"ש א"ל אלא כמאן איבא דאמר אמר
רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא
תוון מינה מחוקת לה רב נחמן בר יצחק
טמאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פלגי
דלמא בסוכה גדולה פלגי ובגן דיתבי**

And the proof that Rav Shmuel bar Yitzchak's statement is a continuation of the Gemara's conversation regarding the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda in the Baraisa of Queen Helene's sukkah, and not simply an introduction to a completely new topic where Rav Shmuel bar Yitzchak makes a halachic statement that was already universally accepted, is that Rav Nachman bar Yitzchak understands Rav Shmuel bar Yitzchak's conversation with Rabbi Abba as concerning the case of Queen Helene's sukkah hinging on the assumption that Beis Shammai and Beis Hillel are arguing in a small sukkah over a דאורייתא as to whether a sukkah is a דירת קבע or דירת עראי. Therefore, he asked on 3a: ממאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי? Perhaps their argument is over a דרבנן regarding the manner in which person eats.

**עין משפט
ג**

לא נראה אלא לקטניות שנה - מה שהק' בקטנים לרב חק
כך רבה מה ראה לרבי יהודה הא' א' אשכנז לשכנה כנים
בשכנה פסחים לא פירכא הא' דליתא ארובה עובא אכל לא היתה
רחה' שכנה פסחים ובניה באיתו אורח הוא יתבי :

דאמר לך מני ב"ש הא' ולא
קחז מניה ט' - בסדר
רב עמרם פסק בשנה מקומות
הלה כב"ש מלא הא' דוסה לריכה
שחאה מחזקת ראשו ורובו ופולחט
ואידך במתנות פרק האכלה (דף מ.
והט) גבי סוין בלית ב"ש פטרין
וביה מחזיקין עוד לשם כמה חסין
הוא טוין ב"ש אמר ד' וביה"א ג'
עוד הכס כמה חאה משולשלת בית
שחא' אומרים ד' וביה"א ג' בכל הני
עבדי כב"ש ואידך במסכת ברכות
פרק אל' דברים (דף נא) כג"א
מכבדין[אח] הכנים ואח"כ טעלין לידים
ואחרין בגמ' בטליה פירקין הלכה
כב"ש בר מח' עוד הכס בסוף
פירקא גבי מי שאלו "שמה ולא בירך
(מכא) ומיהו בגמרא שובתא דרבה בר בר
חנה דאשכח יונה דרבהא יחד הלמוד
דעבר כב"ש ואשכח ארנק ואידך
הלמוד דעבר כב"ש ואשכח אריה
וקת קשה הא דקאמר הכס בטליה
פירקין הלכה כב"ש בר מח' ואחא

סוכה פרק ראשון סוכה

מכוס אירא - רוח שאח' שולט בה מפני החום : אלא למ"ד בקטנה
פליגי - אכל בגדולה אשילו רבין מוח : וכי דרבה של מלכה - והלא
בגדולה ומשקיה מסובים עמה : לקטניות שנה - סוכה גדולה
לגבי מבית' וקטניות קטנה בחובה לנשים והיא בקטניות יתבא
ואפ"ל דסוללה לא איכפת לן דאשכ
ספורה מן הסוכה : ורבי יהודה סבר
ט' - וא"ל לרב חק דמוק פלוגתא
בשאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו
ושולחט כח' כיון דבניה גבה היא
לה גדולה ומחו בה רבין ומח' ראה
של רבי יהודה י"ל דשולחנה בסוף
הסוכה הגדולה היתה ובניה פל
השולחן היו ושבין ראשן ורובן ולא
מחזיקין הן ולא מחזיקין ולי' מראה
והד' לרב חק קשה וא"ל פירכא
לרב חק הא' הוא וכן מיקר דשיעור
ראשו ורובו אחרין לקמן דא"ל אלא
ו' פסחים וא' אשכנז לשכנה כנים
בשכנה פסחים : כב"ש - דא' כב"ה
לא כפי שולחט כדלקמן בפרק הישן
(דף נה) : ודיקא מנ' גרסינן ודיקא
נמי כדלקמן בגדולה פליגי ואח' ושב
פל הפתח מחזקתו ראשו ורובו לחובה
ושולחט לפני גופו בבית : מדקאמי -
גבי פלוגתא מי שיהי ולא איירי
בשיעור דסוכה : וא"ל איתא -
דבשיעור דסוכה פליגי ליתא סוכה

And, if Rav Shmuel bar Yitzchak's statement was merely a halachic statement of fact Rav Nachman bar Yitzchak's question would make no sense outside of the case of Queen Helene's sukkah, because no other case has been presented in which the opinions of Beis Shammai and Beis Hillel are opposing each other. Therefore, Rav Shmuel bar Yitzchak and Rav Nachman bar Yitzchak are discussing the halachic difficulty that Rabbi Yehuda's Baraisa creates for the Rabbanan.

(End.)

What is the meaning and significance of Rav Nachman bar Yitzchak's challenge to Rav Shmuel bar Yitzchak?

בשבעה עשרים : כ"ב - ו' א' כ"ה
לא כפי שלחם דלוקקן בפרק הישן
(דף קמ) : ודקא נמי גרסין ודקא
נמי דלוקקן בגזילה פליגי וסא וסב
ספא פסחא מבחורין וספסב לרסכא
ושלחם לפני גוט בביים : מדקמי -
גבי פסחא נמי וסא ולא חייב
בשיעורא דסכא : וסא חילא -
דבשיעורא דסכא פליגי ליתא סכא
המחוקת רבא ורבי ושלחם כסרה
ושניה מחוקת אלא כדי רבא וסא
כ"ב פסלין ס' : אמר מ' וסא
דקא נמי : דבקנה פליגי ובשיעורא
דספסבין ועל כרחא אספסב
ספסבין אלא א' ורסבין וסא וסבין

ב' יצחק יהודה צריכה שתהא מחוקת
ראש ורובו ושלחם א"ל רבי אבא כמאן
כ"ב ש"א אלא כמאן איכא דאמר אבא
רבי אבא דאמר כך מני א"ל ב"ש היא ולא
תחו מניה מחוקק לה רב נחמן בר יצחק
שמאי דב"ש ובית הלל במסכת קטנה פליגי
דלמא במסכה גדולה פליגי וכגון ריחב
אפסא דמסורא ושלחם בתוך הבית
דבית שמאי סברי גורגין שמא ימשך אורי
ושלחם בית הלל סברי לא גורגין ודיקא נמי
דקמי *מי שהיה ראש ורובו במסכה
ושלחם בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל
מכשירין ואם איתא מחוקת ואינה מחוקת

ואמרין גמ' בטויה פירוק הלכה
כביה בר מח' עוד הלכה בסוף
פירוק גבי מי שאלו *אסא ולא יצחק
דמיה צנחמא שובדא ודכה בר בר
מה ואסא יונה דרבא ויהי הלמוד
דעבד כ"ב ואסא ארעק ואודק
תלמוד דעבד כביה ואסא אריה
וקל קסא הא דקאמר הלכה בטויה
פירוק הלכה כביה בר מח' וסא
מסו דביה נמי שדו דלכחילה
מיהא כעביד כביה ועל מה פסוק
בך דבא כביה אן נלקחא מהא
ואמרין פ' דברסות (דף ק"א) דלמך
כ' וסא פסא דבתי ב"ש לא פסא
לא אלא פסא דבתי ב"ש פסא דבתי ב"ש

יב' ד' מ"י פ"ב ספסבין
אסא ס' י' ספסבין
ספסבין :
יג' ד' מ"י פ"ב ספסבין
ספסבין ס' י' ספסבין
ספסבין : [גל דרסין]
אסא פ"ב ד' מ"י פ"ב ספסבין
ספסבין : ספסבין פירוקין
ספסבין : ספסבין פירוקין
ספסבין : ספסבין פירוקין
ספסבין : ספסבין פירוקין

רבינו הגאון
פליגי על דין ספסבין
לישן ספסבין
והוא ספסבין
פירוקין

Rav Nachman bar Yitzchak is challenging Rav Shmuel bar Yitzchak's understanding that the argument between Beis Shammai and Beis Hillel over the minimum size of a sukkah, is originating from a דאורייתא requirement. As such, a דאורייתא perspective of the argument represents a Torah requirement by Beis Shammai that a sukkah must be large enough to accommodate a person's table and by Beis Hillel that a sukkah cannot be above 20 amos in height. And since Beis Hillel's understanding of a דירת עראי is in the terms of the height of a sukkah, which does not involve a table, they can validate a minimum size sukkah regarding the dimension of length as small as ראשו ורובו. Therefore, they argue in a small sukkah over a דאורייתא as to whether a sukkah is a דירת עראי or a דירת קבע.

Rav Nachman bar Yitzchak's assertion that their argument could possibly be over the manner in which one eats, which could even take place in a large sukkah, is an attempt to establish the argument as regarding a דרבנן. This would mean that the argument in the sukkah is not defined in terms of a דאורייתא requirement, that a sukkah must either be a דירת קבע or דירת עראי with their resulting minimum size sukkahs. In doing so, Rav Nachman bar Yitzchak is stating that the Rabbanan who argue with Rabbi Yehuda in Queen Helene's sukkah, in accordance with Rav Huna's opinion which permits a sukkah to be higher than 20 amos when larger than 4×4 amos on the basis of a 1:5 shade ratio, would not have to poskin in accordance with Beis Shammai that the minimum size sukkah is ראשו ורובו ושולחנו. Rather, if the argument between Beis Shammai and Beis Hillel is over a דרבנן regarding the manner in which a person eats from a table (whether in a large or small sukkah) that would mean that the Rabbanan can still poskin according to Beis Hillel in regards to a minimum size sukkah of ראשו ורובו because it wouldn't matter anymore that Rav Huna permits a sukkah higher than 20 amos in height when beyond 4×4 amos in length.

(End.)

How do we know that the Gemara concluded that Beis Shammai and Beis Hillel are in fact arguing in a small sukkah over a דאורייתא requirement as to whether a sukkah is a דירת עראי or דירת קבע?

ותניא אידך רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה

מיהארי: אלא לא גרסינן וסבי גרסינן
לשולחן כדמצינן פליגי: פסוק מן
המזוזה - סלה מפרש סעמא לקח:
ואינו נחלש - אלא פודה לשולחן
ויואל ביוכל אם לא נאלו כשאר קרקע
בלא בנין: משורכי המלמזה - מי
האם אשר בנה בית חדש וגו'
(דמריס כ): ואין מערבין זו - דרך
בתיים להיות פתוחין לחצר וארבעה
בתיים פתוחים לחצר אחת וכן ויולין
דרך חצר לרשות הרבים נמלא החצר
רשות לשולחן וסביים כל אחד מיוחד
לדמיון אחרים וסביים אלו

מיבעי ליה ובסוכה קמנה לא פליגי והתניא
מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר
עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות
והניא אידך רבי אומר "כל סוכה שאין בה
ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחכ"א
אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה
ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי אלא
לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר רב ונפרא
מתניתין נמי דיקא מרקינן ב"ש פוסלין ובי"ה
מבשרין ואם איתא כש"א לא יצא ובי"ה
איברים יצא מיבעי ליה ואלא כשיא מי

ושנינו בסוכה שדמיון
קשיין קשיין ודמיון
ב"ה ואפיקנא חלמנא
דמריס שחמא פוסלין
ראשו ורובו ושולחנו
ואם ליה ר"א כ"א פליגי
וא"ר רב הונא ב"ש הוא
אלא הוה פסולה ואפיקנא
פסול משאי דחלמנא
ב"ש ובי"ה בסוכה קמנה
והניא אידך רבי אומר
מחזקת ראשו ורובו
וכשרה רבי אומר
עד שיהא בה ארבע
אמות על ארבע אמות
והניא אידך רבי אומר
"כל סוכה שאין בה
ארבע אמות על ארבע
אמות פסולה וחכ"א
אפילו אינה מחזקת
אלא ראשו ורובו כשרה
ואילו שולחנו לא קתני
קשיין אהדדי אלא לאו
ש"מ הא ב"ש הא ב"ה
אמר רב ונפרא
מתניתין נמי דיקא
מרקינן ב"ש פוסלין
ובי"ה מבשרין ואם
איתא כש"א לא יצא
ובי"ה איברים יצא
מיבעי ליה ואלא
כשיא מי

The proof that the Gemara rejected Rav Nachman bar Yitzchak's challenge that Beis Shammai and Beis Hillel are arguing in a small sukkah over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, is that after stating the Baraisa on 3a: רבי אומר כל סוכה שאין בה ארבע אמות, the Gemara concludes with the statement: ומיהארי וסבי גרסינן וסבי גרסינן. Meaning, that since the Gemara finds Beis Hillel arguing over the minimum size sukkah of ראשו ורובו with Rebbe who holds that the minimum size sukkah is 4x4 amos, and it is clearly not over the manner in which one eats from a table, the Gemara deduces that Beis Hillel does in fact maintain that the minimum size sukkah originates from a דאורייתא requirement that a sukkah is a דירת עראי, just as shall be learned from the Baraisa on 3b regarding the laws of houses, that the Rabbanan can build a sukkah at less than Rebbe's 4x4 amos because they also hold that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel.

אליבא דרב הונא דנמנא ונחיתא
לשתיקא דמריס פליגי: פסוק מן
המזוזה - סלה מפרש סעמא לקח:
ואינו נחלש - אלא פודה לשולחן
ויואל ביוכל אם לא נאלו כשאר קרקע
בלא בנין: משורכי המלמזה - מי
האם אשר בנה בית חדש וגו'
(דמריס כ): ואין מערבין זו - דרך
בתיים להיות פתוחין לחצר וארבעה
בתיים פתוחים לחצר אחת וכן ויולין
דרך חצר לרשות הרבים נמלא החצר
רשות לשולחן וסביים כל אחד מיוחד
לדמיון אחרים וסביים אלו

ואין עושין אורו עיבור בין שתי עיירות ואין
דאזין והשוחטין רחלקין בו לימא רבי היא
ולא רבנן אפילו תימא רבנן עד כאן לא
קאמרי רבנן *התם אלא לענין סוכה דדירת
עראי היא אבל לגבי בית דדירת קבע היא
אפי' רבנן מודו דאי אית בי"ה ד' אמות על ד'
אמות דיירי בי"ה אינשי ואי לא לא דיירי בי"ה
אינשי: אמר רב פסוק מן המזוזה וכן

בסוכה שדמיון קשיין קשיין ודמיון
ב"ה ואפיקנא חלמנא דמריס שחמא
פוסלין ראשו ורובו ושולחנו ואם ליה
ר"א כ"א פליגי וא"ר רב הונא ב"ש הוא
אלא הוה פסולה ואפיקנא פסול משאי
דחלמנא ב"ש ובי"ה בסוכה קמנה
והניא אידך רבי אומר מחזקת ראשו ורובו
וכשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע
אמות על ארבע אמות והניא אידך רבי
אומר "כל סוכה שאין בה ארבע אמות
על ארבע אמות פסולה וחכ"א אפילו
אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה
ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהדדי
אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר רב
ונפרא מתניתין נמי דיקא מרקינן ב"ש
פוסלין ובי"ה מבשרין ואם איתא כש"א
לא יצא ובי"ה איברים יצא מיבעי ליה
ואלא כשיא מי

The Gemara then brings an additional proof with Mar Zutra who states that if the proper understanding of the argument was as Rav Nachman bar Yitzchak suggests, that Beis Shammai and Beis Hillel are arguing over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, the Mishna should have concluded that Beis Shammai holds that a person does not discharge his obligation and Beis Hillel holds he does discharge, בש"א לא יצא וב"ה אומרים, יצא.

פסוקי (כ) בלא כנין : משורשי המלחמה : מי האיש אשר בנה בית חדש וגו' (דברים כ) : ואין מערבין טו . דרך כתיבה להצית פתוחין לחצר והכנה כתיבה פתוחים לחצר אחת וכן יולאין דרך חצר לרשות הרבים נמצא החצר רשות לטען והכנים כל אחד מיוחד לבעליו ואמרו חכמים אין מולאין מרשות לרשות בלא עירוב שיערב כל הרשויות להיותם רשות אחת

ארבע אמות על ארבע אמות פסולה וחב"א אפילו אינה ממוקפת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהרדי אלא לאו ש"ט הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין נמי דיקא מרקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא בש"א לא יצא וב"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קשיא מי שהיה לעולם בתרחי פליגי פליגי בסוכה קמנה ופליגי בסוכה גדולה וחמורי מחסרא

אמרו לו קניי כ"ש ח"כ היות סוכה כל יומך לא קיימת מלכות סוכה כל יומך ומסקינן סתם דהלכה כרבי יוחנן תחורני דהס"א פלוגתא בסוכה גדולה דמסקינן דבתרמי פליגי כההיא הלכה כב"ה אבל הכא בסוכה קטנה ובהא הלכה כב"ש מיהו שמעתי דהס"א תימיה סיכי דיוק מונה דעשה כב"ש לא עשה ולא כלום דרמיה דמיתמי בעשה כב"ה מירי

ולא תנוי סוכה האקשינן עלה פשאי דחלוקה ב"ש וב"ה בסוכה קטנה דתנוי מי שחיה ראשו ורובו בסוכה וסלחני בתוך הבית בית שפאי פוסלין וב"ה מכשירין : דייקת סוכה חנה ב"ה מכשירין אפ"ל שאנת פתוחה אלא ראשו ורובו כב"ה וב"ש פוסלין (*) בסוכה קטנה פליגי ובין דיימיכ אפ"הא רספולאטא וסלחני בתוך האקשינא

Instead, the Mishna states ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין which indicates that Beis Shammai holds that the sukkah itself is invalid according to the Torah, while Beis Hillel maintains that it is valid. Therefore, since they do argue over the structural validity of a minimum size sukkah, they are arguing over a דאורייתא requirement. And, as such the Gemara rejects Rav Nachman bar Yitzchak's challenge that the argument is over a דרבנן and cannot escape the halachic difficulty that Rav Shmuel bar Yitzchak has highlighted.

מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה, ומאי שנא, And this was the purpose of the Gemara stating on 2a, גבי מבוי דתני תקנתא סוכה דאורייתא תני פסולה. The principle of פסולה taught there only becomes relevant here on 3a in order for the reader to understand the language of פוסלין in our Mishna that states: מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין. This sequence of thought was purposefully orchestrated to indicate here that the matter in dispute between Beis Shammai and Beis Hillel is regarding a דאורייתא, and not a דרבנן.

(End.)

What is the source of the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel regarding the minimum size of a sukkah?

Mishna 28b states: **The Rabbanan** further taught the Baraisa on 28b that states: עושה קבע וביתו עראי ת"ר כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד Therefore, it can be deduced that according to the Rabbanan on 3b and Beis Hillel on 3a to make one's sukkah because, אוכל ושותה מטייל בסוכה, עראי, he needs only to transform his house into a sukkah, because in the end a person may not have elegant dishes or fine linens. And, this requirement corresponds to Beis Hillel's minimum size sukkah of ראושו ורובו, that a person must be able to literally fit his head and most of his body inside the sukkah in order to be able to fulfill the requirement to אוכל ושותה מטייל בסוכה.

עושים שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד ת"ר כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד

הוקן ופחת את המעויבה וסוכך על המטה בשביל הקמן: מ"נ"י כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאימתי מותר לבנות משחסרה המקפה משלו משל למה הדבר דומה לעבר שבא למונח כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו: ג"כ ח"ד יכל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו בלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות* מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה מ"ה"מ דח"ד פתשבו בעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע

דף פ"א (ס"ג) גבי גוגב לפש' אגרינן בני ישראל למעני' למי שחלו עבד וחלו בן חורין לכל סוגי משתכר לא ממעט מכני ישראל וכן בערק צנוט סתים (ג"מ דף נ"ד) בני ישראל ממעטין בביצה ואין הגברים ממעטין בביצה אבל גרים ומשחזרים לא ממעטין וכן במחנות כפי' שתי מדות (דף ג"ז וס"ג) בני ישראל סומכין ואין הגברים סומכין אבל גרים ומשחזרים סומכין וצפ"ק דערמין (דף ס"ה) בני ישראל מעריכין ואין הגברים מעריכין ושמא בגל הני יס

עושים שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד ת"ר כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד

הוקן ופחת את המעויבה וסוכך על המטה בשביל הקמן: מ"נ"י כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי ירדו גשמים מאימתי מותר לבנות משחסרה המקפה משלו משל למה הדבר דומה לעבר שבא למונח כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו: ג"כ ח"ד יכל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו בלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות* מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה מ"ה"מ דח"ד פתשבו בעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע

דף פ"א (ס"ג) גבי גוגב לפש' אגרינן בני ישראל למעני' למי שחלו עבד וחלו בן חורין לכל סוגי משתכר לא ממעט מכני ישראל וכן בערק צנוט סתים (ג"מ דף נ"ד) בני ישראל ממעטין בביצה ואין הגברים ממעטין בביצה אבל גרים ומשחזרים לא ממעטין וכן במחנות כפי' שתי מדות (דף ג"ז וס"ג) בני ישראל סומכין ואין הגברים סומכין אבל גרים ומשחזרים סומכין וצפ"ק דערמין (דף ס"ה) בני ישראל מעריכין ואין הגברים מעריכין ושמא בגל הני יס

However, Beis Shammai's opinion adds to the common denominator of ראושו ורובו, in concluding that a person must literally pull his table out of his house, making his house אוכל ושותה (ראשו ורובו ושולחנו) in order for him to be able to eat and drink in his sukkah, עראי, and place the table inside his sukkah. And the proof that Beis Shammai requires the table to be removed from his house is that Mishna 3a states: מי שהיה ראושו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין. Why does the Mishna state: ראושו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית? Let the Mishna simply state that the table is outside the sukkah.

מ"ה"מ דח"ד פתשבו בעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע

דף פ"א (ס"ג) גבי גוגב לפש' אגרינן בני ישראל למעני' למי שחלו עבד וחלו בן חורין לכל סוגי משתכר לא ממעט מכני ישראל וכן בערק צנוט סתים (ג"מ דף נ"ד) בני ישראל ממעטין בביצה ואין הגברים ממעטין בביצה אבל גרים ומשחזרים לא ממעטין וכן במחנות כפי' שתי מדות (דף ג"ז וס"ג) בני ישראל סומכין ואין הגברים סומכין אבל גרים ומשחזרים סומכין וצפ"ק דערמין (דף ס"ה) בני ישראל מעריכין ואין הגברים מעריכין ושמא בגל הני יס

המחוקק ראושו ורובו ושולחנו כשרה ושולחנו מחוקק אלא כדי ראושו ורובו ב"ש פוסלין ס' : אחר מר וזמנא דקרא גמי' דכקונה פליגי ובשעורא דמסורין ומכשירין על כרחך אסוכה מחזקת : אלא לא גרסוין וס' גרסוין לעולם כחמתי פליגי : מסור מן החזקה : וזאת חמתי חזקה אסוכה

מ"ה"מ דח"ד פתשבו בעין תדורו מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע

דף פ"א (ס"ג) גבי גוגב לפש' אגרינן בני ישראל למעני' למי שחלו עבד וחלו בן חורין לכל סוגי משתכר לא ממעט מכני ישראל וכן בערק צנוט סתים (ג"מ דף נ"ד) בני ישראל ממעטין בביצה ואין הגברים ממעטין בביצה אבל גרים ומשחזרים לא ממעטין וכן במחנות כפי' שתי מדות (דף ג"ז וס"ג) בני ישראל סומכין ואין הגברים סומכין אבל גרים ומשחזרים סומכין וצפ"ק דערמין (דף ס"ה) בני ישראל מעריכין ואין הגברים מעריכין ושמא בגל הני יס

Regarding the requirement to make one's sukkah קבע, what are the rationales of the Tannaim? In 28b, all hold that the Torah requires us to "תשבו" (dwell) in a permanent manner in a sukkah. Therefore, a sukkah must be a "dwelling" and not like other structures, such as a hut to merely sleep in or a watchtower from which to stand guard. Rebbe holds that a sukkah needs to be a permanent dwelling like a house, which if built less than 4×4 amos will lose its ability to be a dwelling, similar to the Baraisa on 3b which explains regarding houses: דאי אית ביה ד' אמות על ד' אמות דיירי ביה אינשי ואי לא לא דיירי ביה אינשי. Whereas Beis Shammai holds that the unique feature of a dwelling is that a person eats meals at a table, otherwise it is not a dwelling but more like a hut, watchtower or some other type of structure. However, Beis Hillel holds that if a person simply sat in the sukkah and ate their meals without a table it is enough to make it a valid dwelling, even without a physical aspect of קבע that would make it a דירת קבע structurally in a physical sense, as is found by the opinions of the Tannaim on 7b.

Therefore, the argument between Rebbe, Rabbi Yehuda, Beis Shammai and Beis Hillel is regarding the nature of קבע that constitutes a dwelling within which one can fulfill the commandment to "תשבו". Beis Hillel uniquely makes his sukkah קבע through simply eating his meals in the sukkah as opposed to his house, while at the same time maintaining that the physical structure of a sukkah requires a דירת עראי based on the words שבעת ימים, like Rava transmits to us on 2a.

(End.)

מתנ"י מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית — בית שמאי פוסליו ובית הלל מכשירין. אמרו להם, בית הלל לבית שמאי: לא כך היה מעשה שהלכו זקני בית שמאי וזקני בית הלל לבקר את רבי יוחנן בן החורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה **ושולחנו בתוך הבית**, ולא אמרו לו דבר. אמרו להם בית שמאי: משם ראינו? אף הם אמרו לו: אם כן היית נוהג. לא קיימת מצות סוכה מימך.

שכבולן על ארת כמה וכמה אמרו עליו על יונתן בן עוזיאל בשעת שושב ועוסק בתורה כל עוף שפורח עליו מיד נשרף: **בַּתְנִי** *מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית **בִּישׁ פִּסְלִין** ובה' ממשירין אמרו להם ביה לביש לא כך היה מעשה שהלכו וקני ביש וזקנו ביה לכבד את רבי יוחנן בן החרונית ומצאנו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ולא אמרו לו דבר אמרו להם ביש *משם מימין אף הם אמרו לו אם בן היתה נוהג לא קיימת מצות סוכה מימין יגשים ועברים וקמנים פטורין מן הסוכה *קמנ שאינו צריך לאמו הוי בסוכה מעשה *ילדה בלחו של שמואי הזקן ופידת את הדעוויבה וסיכך

And this is the answer to the confusion recorded in Mishna 28a between the students of Beis Hillel and the students of Beis Shammai. The students of Beis Hillel viewed the dispute only in terms of the size of the sukkah and found a proof in the fact that the Elders of Beis Shammai did not say a word to R' Yochanan ben HaChoranis about the small size of the sukkah which was ראשו ורובו. And Beis Shammai said, a proof from that! But, the elders of Beis Shammai said to him that if you have always eaten without your table inside the sukkah, you have never fulfilled the mitzvah of sukkah.

Restated in other words, since Beis Hillel holds that a sukkah is a דירת עראי, which limits the height of a sukkah in accordance with שבעת ימים to 20 amos, it allows a sukkah as small as ראשו ורובו in regard to length. Therefore, the students of Beis Hillel viewed the dispute between ראשו ורובו ושולחנו and ראשו ורובו in terms of a measurement of length. And therefore, they found a proof that a sukkah is a דירת עראי from the fact that Elders of Beis Shammai did not say anything to R' Yochanan ben HaChoranis regarding the smallness of his sukkah. Beis Shammai then discounted their proof and supported their own opinion that a sukkah is a דירת קבע in pointing out that while the Elders of Beis Shammai did not speak about the small size of R' Yochanan ben HaChoranis' sukkah they strongly objected to his eating without a table. Therefore, the Elders did object to the small size of R' Yochanan ben HaChoranis' sukkah at the same time that they were rebuking him for not eating from his table.

(End.)

After discussing the dispute between Beis Shammai and Beis Hillel, why does the Gemara ask the reader on 3a to identify the author of the Baraisa on 3b regarding a house that is less than 4×4 amos?

מאן תנא להא דתנו רבנן בית שאן בו ארבע אמות על ארבע אמות פטור מן המזוזה ומן המעקה ואינו מטמא בנגעים ואינו נחלט בבתי ערי חומה ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה ואין מערבין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירובואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות ואין האחין והשותפין חולקין בו **לימא רבי היא** ולא רבנן אפילו תימא רבנן עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא לענין סוכה דדירת עראי היא אבל לגבי בית דדירת קבע הוא אפי' רבנן מודו דאי אית ביה ד' אמות על ד' אמות דיירי ביה אינשי ואי לא לא דיירי ביה אינשי

עשה וגא' כלום וצ"ל ואלעמך ה'תם
לחפ"י היכא דכ"ה ממזמרים מדרבנן
וב"ש מקדש לה דלחוריהא ולא
דבין א"ס חס דכדרי ב"ש א"י נ"א
י"ד חבנה אפי' דלחוריהא דמלחנך
ל"ב א"י היכא דלחוריהא דמלחנך
דגזיר שחא ומשך אחר שולח וקאמרי
לא קיימא מלת סוכה מימך דאפי'
דלחוריהא לא קייס ומדברים שחא
שחמם ל"ב: **בית** שחן כ"ד
אמון: עירושמי חביב שחן כ"ד
ל"ב יכנס כ" וטור ה'ה ל"ה לומר

וב"ה אמרים יצא ושאינה מחזקת אלא כד
ואשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל
מבשרין מאן תנא ללא דתו רבנן בית
שאן בו ארבע אמות על ארבע אמות
יפסד מן המזוזה יומן המעקה יאינו מממא
בנגעים יאינו נחלם בבתי ערי חומה ואין
תחרין עליו מעורכי המלחמה ואין מערבין
בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב
ואין

בחדתן הכתים וגמשים טום כליו
דרין בליו בים וכל הכתים דירה
לחם ולחמטיו הכא דבית שאלן זו
ד' על ד' אין גרד ליתן את הפה:
על משהפין זו שטיקט הכתים
אין על מלך הפהזה למיני בדרך
שטיקט עירוב לבתי האחד שיה
טהני בשטיקט ואם בית קמן זה
פחה לחצר שבמתי ואין בית
אחר פחה לה אין משהפין זו
אין גרסה ליתן בשטיקט ואין
מגיחו על שטיקט - האחד לחצר

סוכה פרק ראשון סוכה

מסורת
השם

6 עין משפט
גר מצודה

ואין עושין אותו מיטור בין שתי עיירות · דאן במסכת מירובין (דף
מ.) טענין קרפף לשתי עיירות אם יש לו שבעים אמה וישרים וזו
שבעים אמה וישרים עשה קרפף לשתיין להיות אחת שתי עיירות
המובדלות ז' מוז קרי'א אחת ואלים יום בלחצ' ביום מחל' אחת בית
ביתן שבעים אמה וד' ספחים לשתיין
נעשה אותו בית כמיטור לכן נאסרה
עובדה שמיסים טולטם ומתפרסת
ליות שתיין במחל' ללן בלחצ' מהן
שתי שתיין ט' כד' אחות וזוהי
אלפים מחצ'ה לכן ואם יש בית
פחות מד' אחות איש חטוב לנרסן ·
ואין האסור לו האסורין שחלקן ט'.
קפ'ל השאל' שאלין יטילן לבקו זה
אם זה לחלק לפי שאלן ט' כד' לזה
וכד' לזה · ליתא רבי סא · דלא
מביט סבה בלוי מד' אחות · ולא
רבו · דמי חטוב ויחשבו בסבה

[illegible][illegible]

Since Beis Shammai and Beis Hillel were proven by the Gemara to be arguing in a small and large sukkah over a דאורייתא, Rav Shmuel bar Yitzchak's logical argument remains

standing that the halacha of a minimum size sukkah must be according to Beis Shammai, ראשו ורובו ושולחנו.

Therefore, as an alternative to Beis Shammai's opinion the Gemara now suggests that perhaps Rebbe is the author of the Baraisa on 3b regarding a house that is less than 4×4 amos, and not the Rabbanan. In doing so, the Gemara is stating that if the Rabbanan are teaching Rebbe's Baraisa about houses perhaps they should also follow his opinion regarding sukkahs. Consequently, the Gemara is suggesting to reject Rav Huna's **opinion of קבע**, which is Beis Shammai's requirement of ראשו ורובו ושולחנו and instead adopt Rabbi Zeira's understanding of the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda on 2a and who holds according to Rebbe's minimum size sukkah of 4×4 amos.

What is the practical difference and how do we know Rabbi Zeira held according to Rebbe's opinion in regard to the קבע of a sukkah? Both Rabbi Zeira and Rav Huna hold that the 20 amos height limitation of a sukkah has its source in a 1:5 shade ratio, as the Gemara on 2b states that the two opinions are similar in that they both identify the source of the 20 amos height limitation of a sukkah as originating from this shade ratio. However, in regard to the קבע of a sukkah Rav Huna maintains that a sukkah can be less than 4×4 amos and even as small as ראשו ורובו ושולחנו, like Beis Shammai. Whereas Rabbi Zeira maintains that a person sits in the shade of a sukkah until 20 amos. How is this possible with a 1:5 shade ratio, since a person can see that a sukkah of 2×2 amos can only be as high as 10 amos and one of 3×3 amos can only be as high as 15 amos in height. In truth it is not possible. Rather, a person is able to sit in the shade of the sukkah until 20 amos because Rabbi Zeira holds in accordance with Rebbe's understanding of קבע and maintains that a valid sukkah requires a minimum of 4×4 amos.

<p>אמר רבה אמר קרא למען ידעו רבינו חננאל סוכה שהיא גבוהה מעשרים אמה פחותה וז' ירדתי פניו וחנן עירובין פניו שהיא גבוהה מעשרים אמה יפנים פ"ס פניו דקתני תקנתא כלאחר יפנים זה העובד יוריד</p>	<p>אמר רבה אמר קרא למען ידעו רבינו חננאל סוכה שהיא גבוהה מעשרים אמה פחותה וז' ירדתי פניו וחנן עירובין פניו שהיא גבוהה מעשרים אמה יפנים פ"ס פניו דקתני תקנתא כלאחר יפנים זה העובד יוריד</p>	<p>מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה משום דלא שלמא בה עינא רבי זירא אמר מהבא "וסוכה תהיה לצל יומם מחורב עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות אל אביי אלא מעתה</p>	<p>לחמא בדוריינתא נמי • שיך גמיר תקנתא: סוכה דנפשי מילתא • ואין דומין תקנותיהן זו לזו ואריך לשטת הלשון לכל תקנה ותקנה טעון בגבוהה יתעס וכשאינה גבוהה יגביה וקאין לה שלש דפנות יעקה לה ותחממה מרובה יסיף סבך הלכך פסיק ותני</p>
---	---	---	--

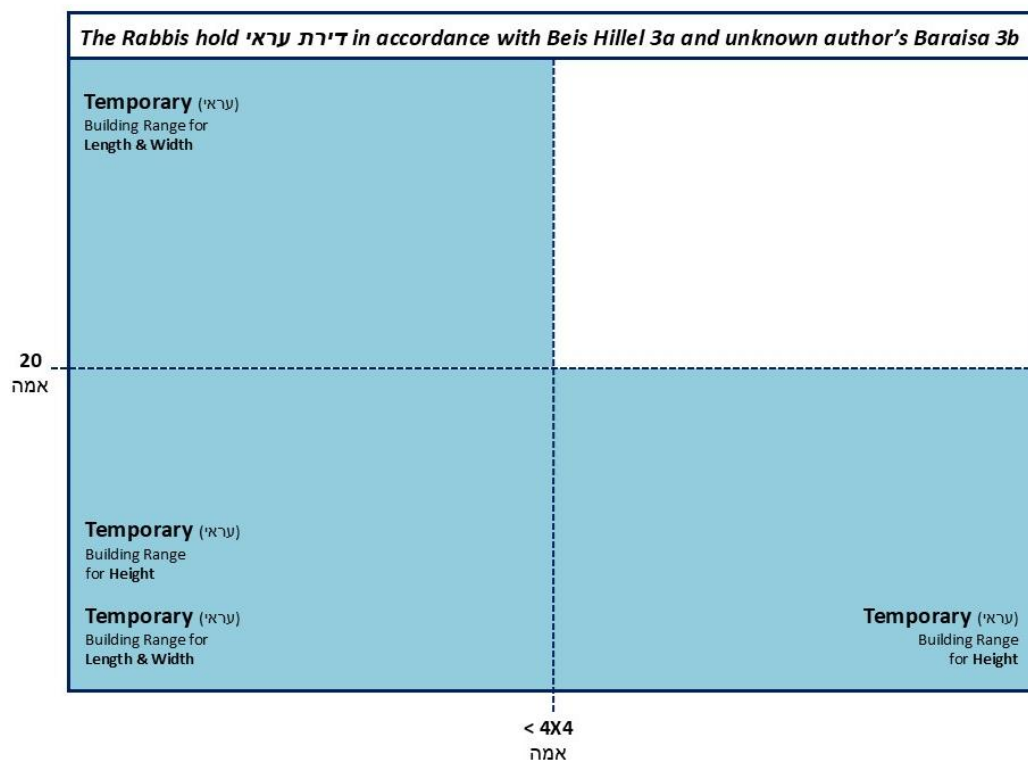
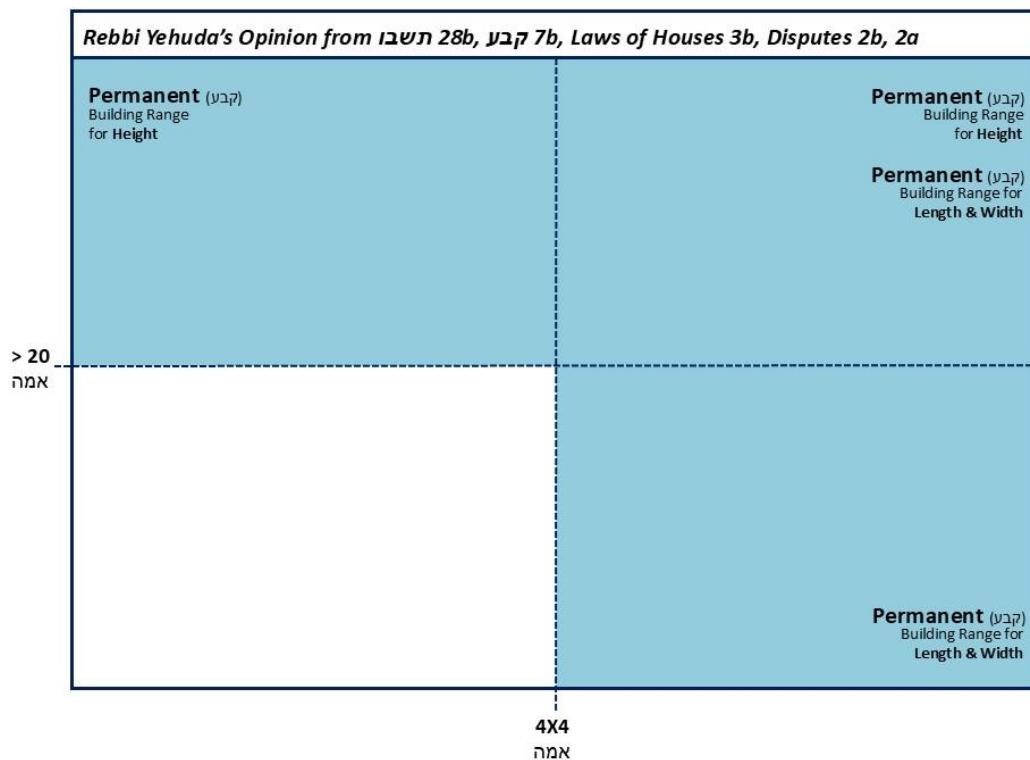
רבי זירא אמר מהבא: "וסוכה תהיה לצל יומם מחורב", עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה, למעלה מעשרים אמה — אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות.

What are the logical consequences of the Gemara revealing on 3b that the Rabbanan maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel as described on 3a, when the Gemara interprets the Baraisa regarding a house that is less than 4×4 amos according to the Rabbanan's perspective?

Until here the reader only understood a דירת עראי in terms of the **height** of a sukkah in accordance with a simplistic explanation of Rava on 2a. However, the Gemara explained on 3b that the reason it cannot ascribe with certainty the authorship of the Baraisa regarding a house that is less than 4×4 amos to Rebbe, is because the Rabbanan could also have authored the Baraisa since they maintain that a sukkah built in an area which is less than 4×4 amos in regards to **the dimensions of length and width** is also considered a דירת עראי.

מסורת השם	סוכה פרק ראשון סוכה	6 עין השטפה נר בצורה
<p>ואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות - דמין במסכת עירובין (דף מ.) טהנין קרפף לשתי עיירות אם יש לו שבעים אמה ושירים ולו שבעים אמה ושירים עשה קרפף לשתיים להיות אחת שתי עיירות המובדלות זו מזו קמ"א אמה ושליש ויש בחלוצה בית גמלא אותו בית כסוף שבעים אמה וד' ספחים לשתיים נעשה אותו בית כעיבור לכן כלשה עובדה שבריסה בולטת ומתמרפת להיות שתיים כאחת לכן בלחם מהן שיהו שתיים לו כד' אמות ושניה ארבעים מוטלה לכן ואם יש בית פחות מד' אמות איש חסוד ללרפן : ואין האדון לו השותפין חולקין בו . קס"ד בשבט שאין יטולין לטוב זה אם זה לחלק לפי שאין בו כד' לזה וכדי לזה : לימא רבי יואל . דלא חסוד שיהיה דאדון חסוד . אמת . ואל</p>	<p>ואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות . חומה הלי בית מלי עבדיהם לרימ דלמך פרק כולד מעברין (פירושין דף מ.) ושה) טהנין קרפף לו וקרפף לו בלא בית קר היא וכן לרבען אליבא דרב הונא דבגמרא ולחייא בר רב דלמך קרפף אחד לשתיים אותו קרפף איש לרין בית ולי כשים יותר ממאה וארבעים וחמה אמה ושליש אמה בין שתי עיירות והוא שיפור שני קרפפות שטכסיו חלוקה בית זה ללרפן דכשי ב ד' חסוד למעט החור וללרפן ולי לית ביה ארבע אמות לא חסוד והוי כמאל דליחא ואין העיירות מתחבכות בין לרב הונא בין לחייא בר רב איכ מה לו להסיר שתי עיירות הוי ליה למימר ואין עושין אותו עיבור לעיר</p>	<p>יד א מ"ו פ"א חלוקה עירובין הלכה טו סמך עשין ח חסודים א"ח ט"י שט סט"ף ג : שור ב מ"י שט הלכה י"ז סמך שט חסודים א"ח ט"י שט סט"ף א : שור ג מ"י שט הלכה טו סמך שט סט"ף א"ח ט"י שט סט"ף ג : יד ד מ"י שט חסודים ח סמך שט חסודים א"ח ט"י שט סט"ף א : יד ד מ"י שט חסודים ח סמך שט חסודים א"ח ט"י שט סט"ף א : יד ד מ"י שט חסודים ח סמך שט חסודים א"ח ט"י שט סט"ף א :</p>

Therefore, just as Rabbi Yehuda holds that a sukkah is a דירת קבע which can be satisfied by being either higher than 20 amos in height or 4×4 amos or greater in length and width, the Rabbanan hold to the opposite that a sukkah is a דירת עראי which can be satisfied by being either 20 amos or lower in height or less than 4×4 amos in length and width, **regardless of its height**. Therefore, it can be concluded that Rabbi Yehuda and the Rabbanan both agree to the dimensions of קבע and עראי but only disagreed as to whether a sukkah is a דירת קבע or a דירת עראי from the words תשבו ימים and שבעת ימים in the verse מיהו סוכה דנפישין (סכך) of a sukkah are numerous therefore one cannot simply state ימעט.

מחוקת ראשו ורובו ושולחת כשרה רבי אומר
עד שהיא בה ארבע אמות על ארבע אמות
ורביא איך רבי אומר *כל סוכה שאין בה
ארבע אמות עד ארבע אמות פסולה ורביא
אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשרה
ואילו שולחנה לא קנני קשין אהרדי אלא
לאו ש"ם הא ב"ש הא ב"ה אמר מר ושמרא
כרבתין נמי דיקא מדקלתי ב"ש פוטלין ובי"ה
מבשרין ואם איחא בשאי' לא יצא ובי"ה

Therefore, it must be concluded that the opinion of Rav Huna in the name Rav, in which the Tanna Kamma disputes Rabbi Yehuda at exactly 4×4 amos, is the opinion of Beis Shammai, as the Gemara 3a states: איכא דאמרי אמר רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא תזוזי. This is because beyond 4×4 amos and over 20 amos in height is a completely permanent dimension where the Rabbanan could not hold that a sukkah is a דירת עראי in either height or length and width in accordance with Beis Hillel. And, since Rav Huna's opinion also allows a sukkah to be less than 20 amos in height and as small as ראשו ורובו, it is in a completely temporary dimension in regard to the dimensions of height and length and width, which Rebbe and Rabbi Yehuda dispute. Therefore, Rav Huna's dictum in the name of Rav is transmitting Beis Shammai's understanding of the 20 amos height limitation of a sukkah in accordance with צל and that the קבע of a sukkah requires one's table.

Furthermore, the Gemara taught us to understand the proper questions to ask and how to extrapolate the complete understanding of the Gemara. Given Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah on 2b, and the understanding that the Rabbanan hold in accordance with the opinion of Beis Hillel, that a sukkah is a דירת עראי on the basis of either height or length and width (meaning that a sukkah can only be above 20 amos in height when it is built less than 4×4 amos in length), the reader should ask: "Is it the way of a queen to dwell in a small sukkah?" The Gemara has already taught us the answer: אמר רב. אשי לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה. Therefore, as opposed to Beis Shammai who disputes Rabbi Yehuda and maintains that her sons were sitting in the large sukkah which was over 20 amos high, the Rabbanan hold to the opposite according to Beis Hillel that a sukkah is a דירת עראי and maintain that Queen Helene was sitting in the small sukkah of less than 4×4 amos for privacy and her sons were sitting with her. Therefore, the Elders did not say a word to her about her sukkah being over 20 amos in height.

Furthermore, the opinion of Rav Huna in name the of Rav (which represents Beis Shammai's opinion), the opinion of the Rabbanan (which represents the opinion of Beis Hillel), and the opinion of Rabbi Zeira (which represents the opinion of Rebbe), all argue with Rabbi Yehuda from different points of the dispute. And a רמז that the Gemara would come to prove that there were multiple opinions of dispute after having properly defined a דירת עראי and דירת קבע, is that the Gemara on 3a stated: רבנן סברי בניה בסוכה מעליא הווי יתבי. It should have stated בסוכה גדולה to reflect Rav Huna's dictum in the name of Rav. However, since Beis Shammai, Beis Hillel, and Rebbe's opinions all argued with Rabbi Yehuda the Gemara states בסוכה מעליא to accommodate all of the disputes.

Therefore, in conclusion since Queen Helene's sukkah's walls did not reach the s'chach and the Elders did not say a word to her, it disproves R' Yoshiyah's dictum in the name of Rav which is in accord with Rabbah who states למען ידעו is the source for the 20 amos height limitation of a sukkah. In addition, since Rav Chanan bar Rabbah's dictum in the

name of Rav is based on למען ידעו being correct, his calculation for a required shade ratio on the basis of the principle of תפשת מועט תפשת מרובה is also refuted.

However, according to Rabbi Zeira who maintains that a sukkah requires a 1:5 shade ratio and is a דירת קבע in accordance with Rabbi's opinion, he held that her sons were sitting in the large sukkah that was greater than 4×4 amos and over 20 amos in height. Therefore, the Elders did not say a word to her. While Rabbi Yehuda maintained that her sons sitting in her private sukkah which was 4×4 amos while over 20 amos in height.

But regarding Rav Huna in name the of Rav, who maintains that a sukkah requires a 1:5 shade ratio and is a דירת קבע in accordance with Beis Shammai's opinion, the Gemara states that the Rabbanan held that her sons were sitting in the large sukkah that was greater than 4×4 amos and over 20 amos in height. Therefore, the Elders did not say a word to her about her sukkah being over 20 amos. While Rabbi Yehuda maintained that her sons were sitting in the small sukkah which was 4×4 amos or less while above 20 amos in height.

Finally, according to the Rabbanan who maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance Beis Hillel, they held that Queen Helene was sitting inside a small sukkah of less than 4×4 amos which was higher than 20 amos in height and her sons were sitting with her. Therefore, the Elders did not say a word to her. And according to them, Rabbi Yehuda maintained that her sons were sitting in the large sukkah which was 4×4 amos or greater while above 20 amos in height.

(End.)

A Preemptive Reply

Why not employ the solution offered by the ריטבא and תוספות רי"ד who suggest conceptualizing Queen Helene's sukkah as being comprised of two sections with differing heights in order to explain how the Rabbanan maintained their opinion that a sukkah is a דירת עראי?

After explaining Rabbi Yehuda's Baraisa of Queen Helene's sukkah which was higher than 20 amos, the Gemara on 2b describes his disputes with R' Yoshiyah, Rav Huna, and Rav Chanan bar Rabbah, but seemingly makes no effort to describe the dispute with Rava who holds that a sukkah is a דירת עראי.

This becomes even more intriguing because unlike the other three opinions the halacha seems to agree with Rava that a sukkah is a דירת עראי and yet the Gemara never directly describes his dispute with Rabbi Yehuda outside of the Mishna. Furthermore, this dispute should be of particular interest to the Gemara since its description and details would reveal the context in which the polar-opposite opinions of Rabbi Yehuda (a sukkah is a דירת קבע) and Rava (a sukkah is a דירת עראי) are pitted against each other. However, the Gemara did not do this. Why?

Some may reference the ריטבא and תוספות רי"ד, who address this glaring omission by suggesting that for Rava we can modify the understanding of Rabbi Yehuda's Baraisa and say that Queen Helene's sukkah had two rooms, one room was 20 amos or lower and the other room was higher than 20 amos. And even though the queen was sitting in the invalid room with the higher s'chach, the elders did not say a word to her because her sons were sitting in the valid room which was 20 amos or lower. And while this approach provides a logical framework within which a defense for Rava's opinion can be sustained, the broader context and subsequent discussion brought by the Gemara indicates a reason for the omission and reveals a different understanding of the nature of the dispute between Rabbi Yehuda and Rava – between קבע and עראי. This is observed when the Gemara informs us through a series of deductions that Rava's opinion that a sukkah is a דירת עראי is derived from Beis Hillel and that Beis Hillel's understanding of a דירת עראי includes the dimension of length and width, not just the dimension height. The Gemara achieves this in several crucial steps.

First, it utilized Rabbi Yehuda's stalemated dispute with Rav Huna's 1:5 shade ratio in Queen Helene's sukkah as context to define the functional difference between Beis Shammai's opinion that a sukkah קבע דירת, requiring a table inside the sukkah, and Beis Hillel's opinion that a sukkah is דירת עראי, which limits the height of a sukkah to 20 amos. The outcome of which impacts the minimum size of a sukkah. However, the Gemara's deductive reasoning also effectively connects Rava and Beis Hillel's opinions that a sukkah is a דירת עראי at the same time. This is because if Rav Huna's sukkah, which is based on a

Next, the Gemara continues with proving that Beis Shammai and Beis Hillel are not arguing in a large or small sukkah over a דרבנן regarding the manner in which a person eats, as Rav Nachman bar Yitzchak challenges. Rather their argument is found to be over a דאורייתא as to whether a sukkah is a דירת קבע or דירת עראי. In the process the Gemara further defines Beis Hillel's concept of a דירת עראי as one that includes more than just the dimension of height. Beis Hillel's concept of עראי is understood to also include the dimension of length and width when he argues with Rebbe over the minimum length and width of a sukkah. This is clearly seen on 3a when the Gemara states:

והאכלם ומימי ראיח וזהו הדין וההנהגה
 וזהו המעשה כדברי יוחנן החורגי
 שאלה והלם זקני ב"ש וזקני ב"ה
 לבקרו ומלאוהו ספיס יוסף רלמו
 וזוהי כבודו ושלוחו בידיו הנית
 לחורג וזקני ב"ש יליכי ביתו הנית
 כל יומם לא קיימת מלות כבוד כל
 יומם ומסקנן הסם ודלסל כדברי
 יוחנן החורגי והדין פלוגתא כבודו
 גדולה ממקטן ודבריהם פלוגת
 כבודו הלכה כב"ה אבל הכא פלוגת
 קטנה ובהא הלכה כב"ש מיהו

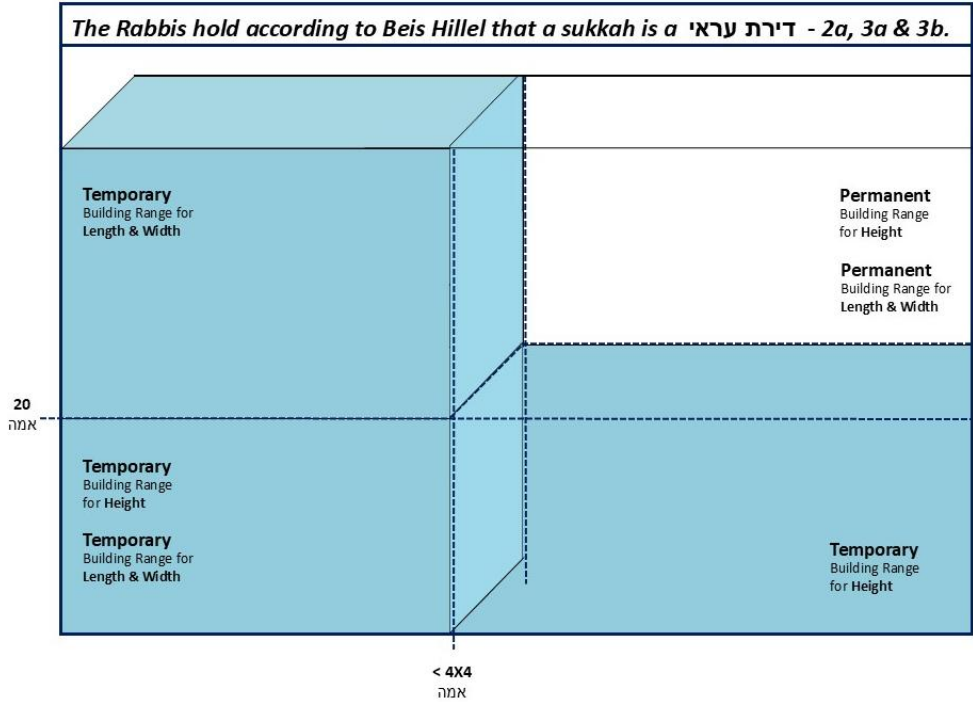
59 | Page

וְאִין עוֹשֵׂין אוֹתוֹ עִיבּוּר בֵּין שְׁתֵּי עֵיירות וְאִין
 הָאֲחֵין וְהַשּׁוֹתְפִין חוֹלְקִין בּוֹ לִימָא רַבִּי הִיא
 וְלֹא רַבֵּן אֶפְיִלּוּ חִימָא רַבֵּן עַד כַּאֵן לֹא
 קִאֲמְרֵי רַבֵּן אֶהְרִם אֵלֹא לַעֲנִין סוּכָה דְּדִירַת
 עֲרֵאִי הִיא אֲבָל לִגְבִי בֵּית דְּדִירַת קִבְעָה הִיא
 אֶפְיִ רַבֵּן מִדּוֹ דְּאִי אִית בֵּית דְּאִמּוֹת עַל דְּ
 אִמּוֹת דְּיִידִי בֵּית אִינְשֵׁי וְאִי לֹא לֹא דְּיִידִי בֵּית
 כֵּר רַב דְּאִמְר קִרְפָּא אֶחָד הַמּוֹכְדוֹת וְ מִזּוּ קִמְרִי אִמּוֹת וְשִׁלֵּשׁ וְיֵשׁ בְּהַלְעֵט בֵּית גְּמִלָּא וְאִתּוּ בֵּית
 כְּתוּב שְׁבַעִים אֲמַתַּי וְ סָפְדִים לְשִׁחִין
 גְּעָשָׂה אִתּוּ בֵּית כְּעִיבּוּר לֵאן כֹּאשָׁה
 עוֹבְרָה שְׁכִימָה כּוֹלֶמֶת וּמִלְטֶרֶפָה
 לְהִיזֵת שְׁחִין כֹּאשָׁה לֵאן כֹּאשָׁה מֵהֵן
 שִׁיבּוֹ שְׁחִין לְ כִּי אִמּוֹת וְשִׁמְרָה
 אֶלְפִים מִשְׁמָה לֵאן וְאִם יֵשׁ בֵּית
 פְּתוּחַ מִדְּ אִמּוֹת אִתּוּ מִשְׁבּוֹ לְגַרְפֵּן :
 וְאִין הָאֲחֵין לֹא הַשּׁוֹתְפִין חוֹלְקִין בּוֹ .
 קִסְרִי הַשְּׁמַל שְׁאִין יִטְלִין לִטְקָה זֶה

אֵלֶיכָא דְרַב הֲוֵי דְגִמְרָא וְלִחְיָא
 לְשִׁחִין אִתּוּ קִרְפָּא אִתּוּ לְרִיךְ בֵּית
 וְאִי כְּשִׁם יוֹמֵר מִמָּחָה וְאֶרְבַּעִים
 וְאַחַת אֲמַתַּי וְשִׁלֵּשׁ אֲמַתַּי בֵּין שְׁתֵּי
 עֵיירות הִוא שִׁמּוֹר שְׁנֵי קִרְפִּיפּוֹת
 שְׁעִיפִין מִלְטֶרֶף בֵּית זֶה לְגַרְפֵּן דְּכְשִׁם
 בּוֹ דְּ מִשְׁבּוֹ לְמַעַט הָאִוִיר וְלִגְרָפֵן וְאִי
 לִית בֵּית אֶרְבַּע אֲמַתַּי לֹא מִשְׁבּוֹ וְאִי
 כְּמֹאֵן דְּלִיחָא וְאִין הַעֵיירות מִתְחַבְּרוֹת
 בֵּין לְרַב הֲוֵי בֵּין לְחִיָּא כֵּר רַב אִיִּב

The proof that this is the correct understanding of the Gemara is that the Gemara on 3b states: עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא לענין סוכה — דדירת עראי היא. But prior to this point in the Gemara on 3b, where did the Rabbanan ever speak about a sukkah being a דירת עראי, except that it must be on 3a where Beis Hillel argues with Beis Shammai over a דאורייתא involving the dimension of height in the case of Queen Helene's sukkah and where Beis Hillel argues with Rebbe over the dimension of length and width.

After the Gemara establishes that Rava's opinion that a sukkah is a דירת עראי is derived from Beis Hillel and that Beis Hillel's understanding of a דירת עראי includes the dimension of length and width, the reader can infer how Beis Hillel (and Rava) avoid refutation by Rabbi Yehuda's Baraisa regarding Queen Helene's sukkah that was over 20 amos high while the Elders were silent.

Therefore, based on the context of the Gemara which developed an understanding of Beis Hillel's opinion, the Rabbanan who maintain that a sukkah is a דירת עראי held that Queen Helene was sitting inside a small sukkah of less than 4×4 amos which was higher than 20 amos in height and her sons were sitting with her. Therefore, the Elders did not say a word to her. And according to Rabbi Yehuda, he maintained that her sons were sitting in the larger invalid sukkah which was 4×4 amos or greater while over 20 amos in height. Thus, the greater context of the Gemara indicates that it conceptualized Rabbi Yehuda's argument with the Rabbanan as in a sukkah that was entirely over 20 amos.

(End.)

If the Rabbanan who hold that a sukkah is a דירת עראי allow a sukkah to be above 20 amos why does the Gemara on 3b discuss the need to reduce its size with various materials implying that a sukkah above 20 amos is invalid?

Analyzing this Gemara from the viewpoint of Beis Hillel's opinion, when does such a case like this occur? This is a case in which the sukkah was built 4×4 amos or larger and over 20 amos in height, making it a דירת קבע. Therefore, the Rabbanan who maintain that a sukkah is a דירת עראי in accordance with Beis Hillel, state that if one came **to reduce its height, as opposed to its length**, it must be done with the right materials and intentions. The purpose of this Gemara is to address how to make a correction to the floor of a sukkah when such a case occurs.

וכ"ש פחות מ"ו : שקי עיירות דהוא הדין עיר וביט
אמר ר' ששור סן
המזוה וכן המעקה כ"ו
הני הא בהדיא כחוב
בנו קרא בית שוה
שנאמר ונתתם על
סיוות ביתך מעקה
שנאמר כי תבנה בית
חדש ועשית מעקה
ואינו נחשב שנאמר כי
תבנה בית חדש ואלו

מילי בית דלמדו קאי יהבינא ליה חצר
האי דלמיסתר קאי לא יהבינן ליה
חצר : דהיתה גבוהה מעשרים אמה ובא
למעשה בכרים ובסתות לא הו' מיעוט
ואע"ג

החצר נעדרת סבתים הוא נהיה
טולס כדרים בבית אחד הלך בעין
בית הראוי לדירה ושיתוף המבוי
אזל אלא לגרף החצרות והצרות לאו
דירה מינה והלך לא בני דירה
אלא באוירא של חצר דיו ובמקום
משתמר ויהיו כל החצרות טולס
משתמר ויהיו כל החצרות טולס
משתמר ויהיו כל החצרות טולס

(End.)

This is also a case in which the sukkah is 4×4 amos or larger. Therefore, if the portion of the s'chach that produces enough shade is above 20 amos in height, the sukkah cannot be considered a valid דירת עראי. Therefore, the purpose of this Gemara is to address how to make a correction to the ceiling of a sukkah when such a case occurs.

(End.)

If so, what is the dispute between the Tanna Kamma and Rabbi Yehuda according to the Babylonian Sages regarding a sukkah atop another sukkah in Mishna 9b?

Mishna 9b states: סוכה על גבי סוכה העליונה כשרה והתחתונה פסולה ר' יהודה אומר אם אין דיוורין – A sukkah atop another sukkah, the upper one is valid and the lower one is invalid. Rabbi Yehuda says: If there are no tenants in the upper one, the lower one is valid.

סוכות
השנים

סוכה פרק ראשון סוכה

עין משפט
נר מצוה 18

מתני' כאלו עשאה בתוך הבית. ופסולה כדחמא בצרייתא בגמ':
התחתונה פסולה. דשני סבכין יס לה וקרא פסול סוכה תחת סוכה
כדלקמן: אם אין דיוורין. בגמרא מפשים לה: **גמ'** למה לי למתני
כאלו עשאה בתוך הבית. מהא דקרא דנפקא לן תוך הבית נפקא
תורה אור לן תחת האילן ולמה לי למתני הא
בהא: הא קא מנערך סכך פסול.
מחומר סכך פסול הוא דכתיב
(דברים יז) באספק מגרדך ומזקדך
מזה שאלה מאספך מגרדך עשה
סוכתך בפסול גורן כגון קצין
ובפסול יקב כגון אשכולות ויקניות
ומשורות אלמא תלוש בעינן ומהי לל
האילן לל הסכך להשלים לל

מתני' "העושה סוכתו תחת האילן כאילו
עשאה בתוך הבית סוכה על גבי סוכה
העליונה כשרה והתחתונה פסולה ר' יהודה
אומר אם אין דיוורין בעליונה התחתונה
כשרה: **גמ'** אמר רבא לא שנו אלא באילן
שצלתו מרובה מחמתו אבל חמתו מרובה
מצלתו כשרה במאי מדקתני כאילו עשאה

דא קא מנערך סכך פסול צהדי סכך כשר. לפי שהאילן מחומר
ובענין דבר תלוש דחמא דפסול גורן ויקב ואם הסוכה
שחת האילן מוסכת כראי קללה מרובה מחמתו לאו מיסתבר
שחיפסל מאוס לירדף סכך פסול כיון דכי שקלת ליה לפסול אבתי
ללה מרובה אלא כשאין ללה
מרובה אלא מחמת הפסול לירי והא
ללא משני כגון דכלאו פסול ללה
מרובה מאוס דא"כ מאי למימרא
דהשתא נמי דמאני בשחזקן קא
פרך מאי למימרא וחדש דגבי מקרה
סוכתו בשפורין או בארוכות המטה
מכשירין לקמן (דף פו.) בשם ריוח
בעיניהן כמותן ואע"ג דלא מהני צה

רבינו הגאון
אספה: בתני' העושה
סוכתו תחת האילן כאלו

The Gemara then details on 10a the understanding of the Rabbanan in the West according to Rav Dimi, which explains the dispute as one regarding a flimsy roof that can barely support tenants in the upper sukkah. And, on the basis of the materially weak roof they understood that Rabbi Yehuda's opinion holds that the upper sukkah is פסול, while the lower is one valid. While the Tanna Kamma which holds that a sukkah is a דירת עראי, maintains that the upper sukkah which is made of flimsy materials is valid, making the lower one invalid. **This is the opinion of the West and not the Babylonian Sages.**

דיוורין לאו דאורייתא
למרגלותיו עמד ופרס עליו סדין:
ער

בעליונה התחתונה כשרה מאי אין דיוורין
אולימא דיוורין ממש אמר דיוורין קא טרמי
אלא לאו מאי אין דיוורין כל שאינה ראויה
לדירה והכי דמי ולא גבוה עשרה מכלל דתנא קמא סבר אע"פ שאינה
ראויה לדירה פסולה בי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא יאם אין התחתונה
יכולה לקבל ברים וכסתות של עליונה התחתונה כשרה מכלל דתנא קמא
סבר אע"פ שאינה ראויה לקבל פסולה איכא בינייהו דיכולה לקבל על
ירי הדחק: **במתני'** פירס עליה סדין מפני החמה או תחתיה מפני הגשם
או שפירס ע"ג הקינוף פסולה אבל פירס הוא על גבי נקליטו המטה:

התחתונה מאוס סוכה תחת סוכה:
ה"ד דתחתונה פסולה. מאוס סוכה
תחת סוכה: וקיימא עליונה בתוך
ל'. לנגה של תחתונה והוא קרקעיה
דעליונה: פשיטא. דכי חד מנייהו
תחתונה מרובה לאו סוכה תחת סוכה
היא ומאי אשמעינן רבי ירמיה:
התחתונה כשרה ועליונה פסולה
אילמריכא ליה. כדקיימא עליונה
בתוך כ': מ"ד מנזר. למיפסל

The Babylonian Sages understood Mishna 9b on the basis of the previously concluded opinion of the Gemara on 3b, that the dispute between the Rabbanan and Rabbi Yehuda is a case where the upper sukkah is smaller than 4×4 amos in length and 20 amos or lower in height. And since Rabbi Yehuda requires a sukkah to be a דירת קבע on the basis of its dimensions, if the upper sukkah is smaller than 4×4 amos and 20 amos or less in height it is not fit for tenancy and is פסול, while the Rabbanan who holds that a sukkah is a דירת עראי on the basis of its dimensions, maintain that the upper sukkah is valid and the lower one is פסול. As such, the Rabbanan and Rabbi Yehuda, according to the Babylonian Sages, hold that a sukkah is defined as a דירת עראי or a דירת קבע on the basis of abstract dimensions, as Rava clearly restated his opinion to clarify this to Abaye who challenged him in asking אלא מעתה עשה מחיצות של ברזל.

To which Rava replied:

הכי קאמינא לך עד כ' אמה דאדם עושה דירתו דירת עראי כי עביד ליה דירת קבע נמי נפיק למעלה מכ' אמה דאדם עושה דירתו דירת קבע כי עביד ליה דירת עראי נמי לא נפיק

In conclusion, to adopt Rav Dimi's opinion from the West is to reject Rava's understanding of a דירת עראי on 2a and the Gemara's explanation of Beis Hillel's opinion on 3a and 3b that a דירת עראי and דירת קבע is defined by its dimensions as opposed to the strength of the materials used to construct a sukkah. And, if one mistakenly interprets the Gemara to mean that a דירת עראי is defined by its material construct rather than its abstract dimensions, then they will be defeated by Rabbi Yehuda's Baraisa of Queen Helene's sukkah, which was over 20 amos in height while the Elders were silent. Consequently, they will have no basis for their understanding as to how the Tanna Kamma of Masechet Sukkah, Mishna 2a maintained that a sukkah is a דירת עראי.

(פשוט)